

Un Om Fugind Din Prezența Domnului

Să ne aplecăm capetele. Dumnezeu drag, noi suntem fericiți în această după-amiază pentru acest privilegiu pe care-l avem să ne adunăm împreună încă odată. Și numai Tu, Doamne, cunoști cum inimile noastre au tânjit după această oră în care putem sta înaintea poporului Tău din nou aici, și să aducem acest Mesaj care noi simțim așa de vital că este așa de urgent în această oră. Tu ne-ai sortit aceste câteva zile acum, și ne rugăm, Dumnezeu drag, ca mâna Ta de milă să fie peste noi, să ne călăuzească și să ne îndrume. Și dă-ne acele lucruri de care avem nevoie, Doamne, căci inimile noastre tânjesc să Te cunoască mai bine.

² Noi vedem marele câmp de recoltă, alb, copt, și știm că grâul este gata acum pentru marele timp de treierat. Dumnezeu drag, ne rugăm ca Tu să deschizi pleava din jurul nostru, să stăm în Prezența Fiului acum, aceste următoare câteva zile, și să ne coacem pentru Împărăția lui Dumnezeu.

³ Binecuvântează fiecare cântare care va fi cântată. Binecuvântează fiecare rugăciune, și răspunde la fiecare care va fi rugată, Doamne. Salvează toți pierduții. Cheamă înapoi la casa Dumnezeului cel viu, și la părtășie, pe cei care au rătăcit.

⁴ Ne rugăm, Dumnezeu, ca Tu să vindecii fiecare persoană bolnavă care vine sub acoperișul nostru. Acordă aceasta, Doamne. Fie ca acolo să nu fie nici o persoană firavă printre noi la sfârșitul acestor adunări.

⁵ Și, dragă Dumnezeu, apoi pentru noi înșine, noi care pretindem în acest ceas de a fi Biserica, cei Chemați afară, aceia din jurul lumii care au venit afară din Babilon și să fie părtași ai acestei minunate părtășii în această zi din urmă, ne rugăm Dumnezeu ca Tu să binecuvântezi inimile noastre în așa fel. Noi suntem într-adevăr flămânzi, Doamne, și goliți de toate lucrurile lumii, despre care noi știm. Doamne, noi am lăsat la o parte fiecare povară care ne înfășura așa de lesne, și acum lasă-ne să alergăm această cursă cu răbdare, care este pusă înaintea noastră. Acordă aceasta, Tată. Și fie ca noi să fim mai plini, mai puternici, Creștini mai buni, la sfârșitul acestui serviciu, decât am fost când am intrat. Fie ca Dumnezeu să primească toată gloria, căci noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

⁶ Mă gândesc că acesta este un mare privilegiu, în seara aceasta, după care am așteptat pentru câțiva timp. Zilele trecute i-am spus soției mele, am zis, "Eu devin așa de agitat, așteptând să ajung la tabernacol." Eu doar... Eu mai am alți prieteni, desigur, eu am, în jurul lumii, dar există ceva deosebit despre acest tabernacol de aici.

Eu am fost luat afară din acest praf de aici, când Dumnezeu mi-a dat viață aici pe pământ; și eu presupun, dacă El zăbovește, eu voi fi îngropat aici pe undeva. Când El vine, El mă va găsi pe aici pe undeva.

⁷ Dar, se pare că, există ceva, când încep să mă gândesc la Jeffersonville. Zilele trecute am ajuns așa de cuprins de dor; iam zis soției, am zis, "Mi-e dor de casă, și nu știu de ce mi-e dor de casă, numai dacă acei oameni se roagă pentru mine." Am zis, "Ei bine, eu voi... Singurul lucru ce știu să-l fac este să merg înapoi și să am câteva zile de adunare, să vedem dacă nu putem afla ceva de la Domnul, poate El vrea ca noi să știm ceva."

Și marele, subiect vital care-l avem înaintea noastră acum este *Căsătorie Și Divorț*. Și dacă există o întrebare, trebuie să fie un răspuns. Nu poate fi o întrebare fără să existe un răspuns. Nu contează ce este, acolo trebuie să fie un răspuns. Dacă Domnul vrea, eu vreau să încerc să vorbesc despre acela, duminică dimineața.

⁸ Și apoi, mâine seară, mă gândesc că trebuie să fim aici sus la... Cum se numește școala aceea? [Fratele Neville zice, "Parkview." – Ed.] Parkview auditorium. Ce, domnule? ["Parkview Junior High."] Parkview Junior High. Câți știu unde este? Ei bine, eu cred că ei vor avea indicatoare afară, nui așa Frate Neville? ["Da."] Fiți... Este doar mai sus de aici vreo-vreo trei sferturi de milă, și acolo va fi un indicator. Voi întoarceți înapoi, de pe drum. Este o clădire frumoasă, ridicată. Are locuri unde vă puteți sprijini brațul, și să luați notițe despre ce vreți să scrieți, și-și și lucruri. Și sunt sigur că vă veți bucura puțin mai mult decât veți fi, într-un fel înghesuiți în adunări aici în-în tabernacol. Acolo va fi mult loc, mult loc de parcare.

⁹ Acum, mă gândesc că ei au avut puțină regulă ce noi a trebuit să promitem să o păstrăm, aceea era, să nu venim pe teren până pe la șase treizeci. [Fratele Neville zice, "Nu până la cinci treizeci; să nu fim acolo înainte de cinci treizeci." – Ed.] Și ce timp... ["Ușile se deschid la șase treizeci."] Cred că va fi o idee bună ca noi să ajungem acolo la șase treizeci.

Acum, ei au un alt auditoriu aici în oraș care are șase mii de locuri. Dacă vom fi foarte buni la acesta, ei ar putea să ne lase să-l avem pe celălalt cândva pentru o adunare mare, poate cândva în vara aceasta când mă întorc din străinătate.

¹⁰ Și astfel mă gândesc că noi putem așeza până la... Câți putem noi așeza acolo sus? [Fratele Neville zice, "Noi putem așeza vreo patru mii." – Ed.] Patru mii. Deci, vedeți, noi vom avea mult loc. Acolo nu va fi nici o grabă. Și deci veniți sus la șase treizeci. Și apoi fiecare poate veni înăuntru la timpul potrivit, toți împreună, și sunt sigur că voi veți-voi aveți un scaun bun. Și este înălțat în felul *acesta*, și-și un loc aici unde puteți scrie și să luați notițe, și așa mai departe. Și aceea va începe, dacă va voi Domnul...

¹¹ Mă gândesc acum, în seara aceasta, aceasta fiind adunarea de rugăciune de miercuri seară, noi avem... Locul este cam aproape umplut, deci mă gândesc că poate ar fi mai bine să începem mâine seară. Noi am închiriat-o doar în speranța că poate, dacă noi am fi suficienți să avem o supra aglomerare aici, noi am putea merge acolo sus. Dar eu cred că aceasta este... ar fi mai bine să mergem sus, tu nu gândești așa, Frate Neville, să mergem înainte sus mâine

seară? Și câți se gândesc că aceea ar fi o idee bună? Și apoi voi puteți avea o mulțime de-de loc. El-el este deja închiriat; este plătit pentru el de niște frați de aici din biserică. Acesta ne costă doar cincizeci de dolari pe seară, care este foarte, foarte... Doresc să fi avut aceea peste tot, am putea așeza așa de mulți pentru cincizeci de dolari o seară, o clădire nouă nouă, scenă minunată. Și, dar noi suntem...

¹² Desigur, noi vom lua o ofertă, eu presupun. Și noi nu vrem ca oamenii aceia să plătească pentru aceea ei înșiși; noi vom plăti pentru... le vom plăti înapoi. Dar când ne facem cheltuielile și lucruri, ei bine, atunci, desigur, ne oprim de a lua oferte. Noi nu...

¹³ Dacă există ceva străini cu noi, noi am făcut aceea o tactică, ca niciodată să nu cerșim, hoinar, să împingem oamenii pentru bani. Noi dăm farfuria de colectă, care este doar... Acela-i un act religios. Eu am încercat, de multe ori, nici măcar să nu dau farfuria de colectă, deloc, dar aceea nu merge. Vedeți? Căci, a da este o parte din religia noastră. Este o parte din datoria noastră. Nu contează dacă este doar zece cenți, sau orice este, sau un bănuț, aceasta-i tot...

¹⁴ Deci vă amintiți, Isus a văzut o văduvă trecând pe acolo, într-o zi, unde bogații puneau înăuntru mult din comoara lor în visterie. Și această văduvă a trecut pe acolo, poate doi copilași, flămânzi mergând alături de ea, și a dat tot ce a avut, trei bănuți. Și Isus a zis, "Cine a plătit cel mai mult?"

¹⁵ Acum, dacă eu stăteam acolo, eu aș fi spus, "Să nu faci asta, soră. Noi-noi, uite, noi avem o mulțime de bani." Dar El nu a oprit-o. Vedeți? El-El știa că El avea ceva mai mareț pentru ea jos pe drum. Deci, vedeți, la urma urmei, ea avea o casă în Slavă, la care ea mergea. Și El nu a oprit-o. El a lăsat-o să-și pună cei trei bănuți înăuntru, deoarece a fost tocmai ce ea a vrut să facă. Și ea trebuia să vrea să o facă; cu copii, și o văduvă, și numai trei bănuți din care să trăiască. Ea, ea a trebuit să vrea să facă aceea. Deci, voi vedeți, când oamenii vor să dea, voi trebuie să le dați ocazia să facă astfel.

¹⁶ Dar mă gândesc la aceștia care stau în picioare, și oamenii zic, "Cine va da cincizeci de dolari? Cine va da douăzeci de dolari?" Eu mă gândesc că aceea este dăunător pentru a voastră-pentru inteligența voastră. Eu-eu cred că oamenii își dau seama că este nevoie de bani să-să conduci o-o adunare. Și eu niciodată nu i-aș lăsa să o facă, managerii. Eu am zis, "Oricând voi trebuie să faceți aceea, atunci este timpul ca eu să mă reîntorc la tabernacol. Astfel, noi nu vom trebui să facem aceea." Dar eu-eu cred că noi trebuie să trecem farfuria de ofertă, pentru ca să-să facem un serviciu religios complet.

¹⁷ Și astfel ei probabil vor trece o farfurioară pentru ofertă în fiecare seară, zicând ceva cum, "Ei bine, noi luăm oferta acum." Și ei vor trece farfuria de ofertă, și aceea va-aceea va fi sfârșitul acesteia.

¹⁸ Și în fiecare seară, dacă va voi Domnul, eu cred că Domnul a pus pe inima mea un Mesaj foarte hotărât pentru Biserică. Eu am fost câteva zile în rugăciune. Și eu nu vreau să merg în aceea, căci un fenomen mare s-a întâmplat zilele trecute care a fost într-adevăr mare. Și sunt nerăbdător să vă spun despre aceasta. Iar acum, subiectul principal, eu presupun, care cel mai mult dintre toate, Billy a zis, că s-a chemat, a fost despre *Căsătorie Și Divorț*. Care, este un mare-un mare subiect, și eu-eu nu am știut cum să mă apropiu de el. Și am mers sus să mă rog privitor la acesta, și Domnul m-a întâmpinat. Și eu știu căci eu, prin... eu nu îl am, dar Dumnezeu mi l-a dat; eu îl am acum. Dumnezeu mi-a dat răspunsul corect, vedeți, vedeți, și eu-eu știu că acesta este adevărat.

¹⁹ Și astfel eu nu știu încă chiar exact, poate, duminică aș putea cere surorilor noastre doar să omită adunarea, ele înșile, dar eu-eu nu știu. Aceea ar depinde dacă femeile măritate vor să vină cu bărbații lor. Acolo-acolo sunt niște lucruri foarte vitale trebuie să fie spuse, adevărul despre, și cum... Și astfel noi vrem absolut să o situăm, despre AȘA VORBESTE DOMNUL, apoi voi o aveți atunci. Voi știți doar ce este Adevărul atunci. Și eu mă încred în El să facă aceea.

²⁰ Și, acum, eu am fost aici sus la restaurant zilele trecute, mâncând, și-și Jerry și toți aceia uitându-se după voi toți. Ei au zis, a zis, "Ei bine, noi..." Unii, unul dintre băieții era sus, a zis, acest ins a zis, "Eu urmează să ies destul de bine în această săptămână," a zis, "ei au... Sau, aceste două săptămâni următoare." A zis, "Ei au o-o adunare aici, de basketball, sau așa ceva." Zicea, apoi a zis, "Branham este acolo jos, urmează să aibă o adunare." El a zis, "Eu voi hrăni o mulțime întregă de oameni." La Ranch House, unul din locurile acelea de acolo sus. Și ei erau... au fost într-adevăr drăguți.

²¹ Și eu vă apreciez pe toți, căci ei desigur s-au lăudat și spun lucruri frumoase despre voi.

²² Managerul de acolo sus la Ranch House m-a întâlnit dimineața trecută. Eu am ajuns înăuntru pe la două treizeci, din Arizona. Și el a zis, "Ei bine, Frate Branham," a zis, "Eu aud că tu urmează să ai o altă adunare." A zis, "Eu am ceva ajutor suplimentar," a zis el. Și a zis, "Apoi aș vrea să spun un lucru, căci oamenii aceia care au venit de acolo jos," zicea, "ei sunt într-adevăr oameni plăcuți." Acum, asta m-a făcut să mă simt foarte bine privitor la voi, vedeți.

Căci, până la urmă, eu simt cumva că voi sunteți iezii mei, și eu-eu... sau, copii, mai degrabă. Și astfel eu... Ied se referă la o capră, iar voi nu sunteți o capră. Voi sunteți mieii mei. Cum este asta? Voi sunteți mieii Domnului pe care El m-a lăsat să-i hrănesc. Și eu nădăjduiesc că aceasta va-aceasta va... că El mă va lăsa să fac asta. Noi mergem înainte pe drum în jos.

²³ Și despre această *Căsătorie Și Divorț*, am vrut să vorbesc despre aceasta încă din timpul celor Șapte Peciți. Voi știți, tain... Toate tainele trebuiau să fie făcute cunoscut în ele, deschizând acele Șapte Peciți, toate tainele Bibliei. Și

eu mă gândesc acum, devenind cumva bătrân, mă-mă gândesc că eu... M-am gândit că eu mai bine s-o pun cel puțin pe bandă, fie că dacă ceva mi s-ar întâmpla, atunci Biserica s-ar putea întreba, "Mă întreb ce a avut el în mintea lui? Ce ar fi spus el?" Și toate subiectele acelea care par a fi așa de grele; eu gândesc, că... prin ajutorul Domnului, eu voi încerca să aduc acelea la voi. Și apoi-apoi dacă se întâmplă ceva, și dacă se întâmplă să mă duc înainte să vină El, voi voi o veți avea pe înregistrare atunci.

²⁴ Eu cred că avem ceva cărți noi ieșite. Eu văd pe Sora Vayle; eu nu știu dacă doctorul este aici sau nu. Este el aici, Soră Vayle? El este probabil în adunare. Eu nu-l văd. Dar, oh, da, departe în spate. Și Fratele Vayle a scris o carte, și este o... am gândit, eu cred că ei au zis astăzi, două. Frate Vayle, este adevărat, tu ai două aici acum? Două cărți. Acum, eu nu știu, eu... Felul cum eu înțeleg, că fiecare persoană primește o copie. Deci eu... Dacă voi... Acela-i felul cum înțeleg eu. Eu pot fi greșit în asta.

²⁵ Și apoi *Cele Șapte Epoci ale Bisericii* a fost terminată (este corect, Frate Vayle?) și la tipărit acum. Și eu știu că voi veți vrea să le primiți, căci ele răspund la multe întrebări care au fost în inimile voastre. Și apoi după aceea, ei bine, noi vom încerca să obținem cele *Șapte Peceți* deschise, voi știți, în carte, astfel ca fiecare să poată citi în forma care ei-care vor ei, să poată înțelege și studia. Mă gândesc că atunci când este scrisă, dacă ea...

²⁶ Mai întâi, noi am luat-o chiar de pe bandă, în felul cum a fost scrisă sau vorbită. Voi știți, tu poți predica o predică, este un lucru, și apoi să scrii o carte este altul. Vedeți, cum s-ar întâmpla ca eu să ating un subiect, așa cum eu aș spune către voi, voi ați înțelege, eu aș spune, "Acum, sămânța șarpelui," vedeți.

Ei bine, acum, cititorul acelei cărți, dacă voi ați luat aceea jos, va-ți întreba, "Ce este sămânța șarpelui?" Vedeți? Și ei nu ar ști. Dacă aceea s-a întâmplat să meargă într-un astfel de loc ca Princeton sau undeva, și ei-ei ar gândi că noi am fi oameni neinteligenti.

Deci eu îl am pe Fratele Vayle să mă ajute cumva cu aceasta și să țină linia aceluiași gând, și să-i dea gramatica. Și sunt sigur că gramatica mea ei ar... Aceasta ar fi o taină pentru ei, destul de sigur. Deci... Fratele Vayle este foarte bun la aceea, așa că el este ca un...

²⁷ Și apoi, în aceea, eu cred că fratele nostru scump trebuie că și-a ales puțină inspirație în plus, cumva, și el a zis că el urma să scrie două cărți ale lui proprii, din ele, cumva. Și astfel el a scris una numită, eu cred, *Profetul Secolului Douăzeci*, și alta, *Biserica Laodicea*, cred eu, sau ceva în felul acela.

²⁸ Și Billy mi-a spus că, deseară, eu cred căci câteva mii din ele au sosit astăzi; cineva le-a adus din Texas. Și astfel, ele, ele vor fi aici. Și ei o vor anunța, mă gândesc, orice sunt ele. Eu cred că ele sunt sponsorizate. Eu nu sunt sigur. Și dacă ele sunt, ele vi se vor da vouă, vedeți, de asemeni, gratuit. Și noi sperăm că voi savurați aceasta. Și dacă o faceți, dați mâna cu Fratele Vayle acolo din spate și spuneți-i cât de mult apreciați aceasta. Eu nu am citit-o, însumi. Dacă eu le-aș citi, mi-aș putea schimba gândirea despre aceea, astfel eu voi încerca să le citesc în această săptămână în timp ce am o șansă, dacă eu pot.

²⁹ Acum fiind miercuri seara, adunarea noastră oficial începe mâine seară. Dar mă gândesc, în a fi aici printre voi, eu-eu-eu doar nu am putut să stau acolo sus acasă și-și să știu că voi toți erați aici jos. Eu... Întocmai cum, voi știți, cum unele din rudeniile voastre vin înăuntru, voi știți, și voi alergați jos la capătul aleii să-i întâmpinați, voi știți. Și-și eu-eu m-am gândit că eu doar aș alerga jos și-și să vă urez bun venit la Jeffersonville. Și astfel această ultimă săptămână eu despre...

Nu, eu vă cer scuze, aceasta era cam cu trei săptămâni în urmă, de când am venit acasă. Eu am fost afară încercând să... Am fost prin ceva adunări acolo prin Arizona, și am venit înapoi să încerc să mă relaxez. Și am mers într-o excursie de vânatoare, și eu-eu am luat leul record al statului Arizona. L-am fugărit prin douăzeci de mile de pădure să-l prind.

³⁰ Dar apoi să mă gândesc, totuși, că eu niciodată nu m-am gândit când am fost un băiețel... Doar să arăt cum se întâmplă aceste lucruri, un loc mic pe care Domnul ni l-a dat acolo sus, pentru lunile în care suntem acolo afară, și școală pentru copii.

Eu eram un băiețuș. Eu presupun că Jimmy Poale este aici în seara aceasta, poate tatăl lui este aici, marele Jim. Noi am mers la școală împreună, și îmi amintesc șezând acolo, ca un copil mic zdrențos, și încălțăminte, cu teniși, degetele afară din ei; împrumutam o bucată de hârtie de la unul, și un creion de la altul.

³¹ Eu obișnuiam să scriu poezii. Și D-na Woods, de aici, m-a pus s-o recit pe aceea în această după-masă pe bandă, despre Fordul meu vechi, voi știți, și este-este una bună. Acum, ea a zis, "Ei bine, tu ar trebui să o trimiți la DI Ford."

Am zis, "Acolo este prea mult adevăr, eu cred," despre un hârâit în față, și o frecare în spate, și o enigmă Chinezească la mecanismul de direcție. Dar eu... Aceasta este-aceasta este o... Dar eu întotdeauna am zis, singurul lucru ce l-am avut de făcut era să număr patru roți, și să o scutur suficient să o fac să pornească și apoi să urc în ea. Am zis, "A fost bună când să pornesc în sus pe un deal cu ea, doar mergea trăgând foarte încet, zicând, 'eu cred că pot, eu cred că pot, eu cred că pot.' Apoi începea, pe partea cealaltă, zicând, 'M-am gândit că am putut, m-am gândit că am putut.'" Înțelegeți?

Acela-i felul cum tragem pe acest deal, ca *Progresul Pelerinului*. Astfel noi...

³² Eu am avut o mică poezie pe care am scris-o, ceva în felul acesta. Și zicea... Acum, doar gândiți-vă, eu eram numai

în vârstă de vreo doisprezece ani. Și stând acolo sus, zilele trecute, priveam sus la acel canion; și gândind că "Leul acela va șede chiar aici în acest bârlog, uitându-se afară pe geam," într-un geam de sticlă. Mă gândeam la un mic poem. Am mers înapoi și am luat-o, ceva în felul acesta. Doar gândiți-vă cum Dumnezeu...

³³ Credeți că Dumnezeu este în toată inspirația? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Dumnezeu a trebuit să scrie o cântare. Credeți voi că Dumnezeu este în cântări? ["Amin."]

Isus a zis așa. El s-a referit înapoi la David, "Nu știți ce a spus David în Psalmi? Știți, nu a..."

³⁴ Priviți chiar la răstignire. David a cântat-o, în Psalmul al 22-lea, "Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit Tu? Toate oasele Mele, se uită la Mine. Ei Mi-au străpuns mâinile și picioarele Mele." Știți, și aceea era o cântare. Psalmii sunt o-sunt o cântare.

³⁵ Și această poezie, doar priviți cum s-a împlinit. Șezând acolo, un copilaș cu o foaie de hârtie împrumutată, am zis:

Eu sunt cuprins de dor, oh, așa cuprins de dor după acel îndepărtat sud vest,
Unde umbrele cad cel mai adânc peste creasta muntelui.
Eu pot vedea un coiot ascuns în ceața purpurie;
Eu pot auzi un lup urlând jos unde pasc vitele cu coarne lungi.
Și pe undeva sus pe un canion eu pot auzi un leu gemând,
În acei Munți Catalina îndepărtați la linia Arizonei.

³⁶ Cu patruzeci de ani mai târziu, eu șed chiar acolo la acel canion, leul acela mă privea în față.

O Dumnezeule, există o Țară dincolo de râu pe undeva, prieteni. Aceasta doar... Aceasta trebuie să fie acolo. Vedeți? Există-există prea multă vorbire despre ea. Toate aceste lucruri nu sunt doar mituri; ele sunt... Ele sunt reale. Ele sunt realități. Eu sunt așa de bucuros să fiu aici în seara aceasta, să fiu cu acești oameni cu care mă aștept să trăiesc Acolo pentru totdeauna, unde nu va mai fi boală, sau moarte, sau despărțiri. Și călătoria nu va fi nimic pentru noi atunci.

³⁷ Acum, mă gândesc că nici o adunare nu este completă fără a citi Cuvântul și să avem puțină ...

Frate Neville, eu doar am pășit aici sus. Billy a zis că tu ai vrut ca eu să vorbesc. Era aceea corect, Frate Neville? [Fratele Neville zice, "Amin. Da. Sigur." – Ed.] Eu poate am luat puțin cam prea mult ca ceva normal, dar eu-eu doar am simțit așa de bine referitor la aceasta. ["Ei bine, amin! Sigur faceți-o!"]

Deci, acum, voi care aveți cântări și lucruri, căutați-l pe Fratele Neville când voi veți cânta, și apoi doar să o aveți, acolo sus. Și avem doar o jumătate de oră preliminar, și să intrăm drept în aceste Mesaje foarte adânci și să vedem ce putem vedea ce va face Domnul. Și eu doar nădăjduiesc...

³⁸ Eu-eu cred că noi avem Adevărul. Eu sunt satisfăcut de aceea. Și eu cred că grâul este, absolut, pleava se trage la aparte de acesta. Voi știți. Și, vedeți, eu aș putea da un mic preludiviu la aceea, mâine seară, vedeți, cum pleava se trage de pe grâu. Dar grâul trebuie să stea în Prezența Fiului, să se coacă. Și pentru aceea suntem noi aici, prietene, să stăm în Prezența Fiului până când grupulețul nostru de oameni de aici, până când devine așa de copt la Cristos, încât devine pâine pe masa Lui. Asta-i ceea ce vreau eu ca acesta să facă.

³⁹ Și acum înainte de a ne apropia de Cuvânt, după recitarea poeziilor, și așa mai departe, să ne rugăm din nou. Apoi noi vom lua un text.

⁴⁰ Dragă Isuse, ajută-ne acum în seara aceasta, în aceste câteva cuvinte, așa cum Te așteptăm. Și ne rugăm ca harul și mila Ta să fie cu noi, Doamne. Și moaie inimile noastre; mută înapoi toată pleava, spinii, scăieții, lasă ca binecuvântata strălucire a soarelui lui Dumnezeu să cadă înăuntru peste Cuvânt, Doamne. Și fie ca noi să avem o adunare așa măreață încât să nu existe nici o persoană nesalvată între noi, toți copiii să fie în Împărăția lui Dumnezeu. Acei fără botezul Duhului, fie ca ei să-L primească, Tată. Fie ca toate marile taine care ar trebui să le cunoaștem în această epocă, Doamne, să ne fie descoperite; și noi vom vedea simplitatea lui Dumnezeu, așa ca să știm cum să ne comportăm și să acționăm, să ne corectăm și să aducem membrele trupului nostru în disciplina Cuvântului, ca noi să putem cunoaște cum să trăim în această zi prezentă la apropierea Domnului Isus.

⁴¹ Așa cum citesc din Cuvântul Tău în seara aceasta, Doamne, aș putea, printr-o educație parțială, să fiu în stare să citesc în ceva din cuvinte, și poate să pronunț greșit altele. Dar, Doamne Dumnezeule, numai Tu poți trage contextul de acolo. Tu ești Singurul care o poate face. Nu-nu există nici o cale ca o ființă umană să o facă cândva; aceasta stă în mâinile Tale, Doamne. Deci dă-ne, fiecare seară, acele lucruri care sunt ascunse în Cuvântul Tău, ca să putem fi mai buni Creștini și să trăim conform cu timpul în care trăim, ca exemple de Creștinătate. Noi cerem în Numele Domnului Isus. Amin.

⁴² Acum, mulți dintre voi, în Bibliile voastre, eu vreau ca să deschideți la Cartea lui Iona. Aceasta este o... Noi întotdeauna vorbim așa de mult despre Iona fiind un decăzut și de toate. Eu întotdeauna i-am ținut parte la Iona. Eu nu cred că Iona a fost decăzut. Eu-eu nu cred asta. Eu cred că este doar... Noi doar folosim uneori aceasta, zicând, "El este un Iona." Dar dacă noi... Eu deja am vorbit asupra acesteia, într-un alt fel, în a spune cum că am gândit, Iona, ce a avut loc.

Acum cuvântul DOMNULUI a venit la Iona fiul lui Amitai, zicând,

Scoală-te, și du-te la Ninive, acea cetate mare, și strigă afară împotriva ei; căci răutatea lor a ajuns sus înaintea

mea.

Dar Iona s-a ridicat să fugă la Tars din prezența DOMNULUI, și a plecat jos la Jape; și a găsit o corabie care mergea la Tars: astfel el și-a plătit costul, și a mers jos în ea, să meargă cu ei la Tars din prezența DOMNULUI.

⁴³ Nu este acela un sfârșit trist? *Un Om Fugind Din Prezența Domnului*, și acela este subiectul meu.

⁴⁴ Acum, întâi am vrea să ne gândim la aceasta. Iona era... Motivul, motivul principal, care eu cred că el a făcut acest lucru mare aici, era deoarece Iona era un Iudeu. Și lui i s-a cerut să meargă într-o cetate a Neamurilor, să strige împotriva ei; gândindu-se că el nu ar fi primit. Căci, Neamurile s-ar gândi, "Ce are acest Iudeu de-a face cu noi?" Dar, vedeți, un alt lucru, aceasta ne dă să vedem un lucru mare aici, că Dumnezeu nu este numai Dumnezeul Iudeilor, ci El este și Dumnezeu al Neamurilor. El este Dumnezeu al tuturor oamenilor.

⁴⁵ El doar a ales Iudeii. Iudeii au fost chemați poporul ales al lui Dumnezeu. Ei au fost aleși pentru o cauză specifică. Și cauza aceea era, să le dea legea, și ei nu o puteau ține. Și El doar a arătat, prin acel popor, că legea nu putea fi ținută, și că El era un-un-un Dumnezeu al dreptății. Și legea cerea dreptate, dar în lege nu era har, să aducă un om afară. Nici o pedeapsă nu a fost plătită prin lege, ci a fost nevoie de har să plătească acea pedeapsă, sau sub ce ne-a pus legea.

⁴⁶ Și Iona aici a fost chemat, ca acesta, unul dintre profeții mici ai Bibliei, să meargă jos la această cetate.

Și aici noi aflăm un exemplu la toți dintre noi. Fiecare din noi, noi întotdeauna fugim de ceva. Noi fugim de neaz. Noi fugim de răspunderi. Noi, noi suntem toți înclinați să facem aceea. Noi, noi suntem, noi suntem mai înclinați să fugim decât să stăm și să o întâmpinăm. Vedeți, noi doar... Noi-noi-noi ne aflăm fugind.

Uneori ne aflăm înclinați să fugim de lucru. Noi nu vrem, noi nu vrem să lucrăm. Unii oameni doar se gândesc că ei pot să trăiască fără să lucreze. Dar, mă gândesc, că Solomon a fost acela care a zis că noi am putea afla aici răspunsul, privind la o furnică.

⁴⁷ Știți, o furnică mică, ei îmi spun dacă acea (fiecare) furnică nu lucrează și depune înăuntru, acea furnică nu mănâncă iarna aceea, oricare. Deci, fiecare trebuie să-să lucreze.

⁴⁸ Noi avem așa de multe lucruri ce trebuie să facem, așa de multă răspundere care trebuie să o întâmpinăm. Fiecare trebuie să întâmpine o anumită răspundere.

⁴⁹ Când tu-când tu ajungi să-să alegi soția ta, să te căsătorești, sau alegi soțul tău, tu-tu trebuie să iei o răspundere. Și apoi trebuie să-ți amintești... Poate îți zidești o casă; este o casă plăcută frumoasă. Și apoi, aminteșteți, ca o femeie măritată, tu trebuie să te gândești la răspunderea de a crește copii. Și tu trebuie să te gândești la pereții aceia frumoși, perfecți care vor avea mici, amprente murdare pe ei peste tot. Apoi tu ai răspunderea de a-ți educa copiii. Tu ai răspunderea de a-i îmbrăca și hrăni.

⁵⁰ Totul este o răspundere. Și este așa de ușor, când răspunderile ne întâmpină, să ne ferim de ele. Și noi aflăm căci căsătoria este o răspundere, în toate felurile.

⁵¹ Chiar, de multe ori, noi aflăm... Aceasta este greu de spus, dar este adevărat, că lucrătorii, de multe ori, se eschivează de răspundere de la a sta pentru Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu când ei sunt confrunțați cu El. Ei se vor eschiva de acea răspundere. Când Adevărul Cuvântului lui Dumnezeu este adus față-n față cu noi ființele umane, noi avem... noi suntem înclinați să ne eschivăm înapoi până la ultima resursă.

⁵² Eu tocmai am terminat de vorbit cu nepoțelul meu acolo sus. El este un Catholic, și el... Și eu am botezat băiatul acela, în Numele lui Isus Cristos, aici cu câțiva ani în urmă, și el a ajuns cu ceva fetiță și s-a făcut Catholic. Și eu am ținut-o pe mama lui de mână în timp ce ea murea acolo. Ea mi-a zis, ultimele cuvinte, "Ai grijă de Melvin." Și el doar a visat visuri. El doar nu poate... Fiecare, fiecare zi, săptămâna trecută, el a visat visuri. A zis, "Eu am intrat în biserica ta, Unchiule Bill, și tu stăteai acolo predicând. Eu am fugit sus, să încep să fac o mărturisire. M-am trezit." El a zis, "Eu-eu am fost greșit."

Am zis, "Melvin, tu nu ai nevoie de interpretare pentru aceea. Locul tău este jos acolo unde tu aparții." Asta-i adevărat. Vedeți?

⁵³ Dar să faci față la responsabilități, uneori aceasta ne ia chiar pielea de pe noi, să facem aceea. Ca un tată, să întâmpini răspunderea, să-i dai o bătaie copilului tău. Acei copilași, tu nu vrei să faci asta. Dar ca un tată sau o mamă, tu trebuie să întâmpini răspunderea să crești acel copil, căci Biblia a zis, "Cruță nuiaua și tu-ți vei strica fiul." Și aceea încă stă bine în privirea fiecărui psiholog care există în lume. Acela încă rămâne Adevărul lui Dumnezeu. Dacă ar fi fost mai mult din aceea practicat, noi nu am avea așa de multe delicvențe tinerești și lucruri, și stricăciunea care o avem în lume astăzi. Dar vechea regulă de aur a casei a fost ruptă, de mult timp în urmă, și ei lasă copiii să facă orice vor ei.

⁵⁴ Dar chiar cum am zis, predicatorii, ei vor veni față-n față cu Adevărul, și apoi să plece de la El. Vedeți, ei sunt-ei sunt doar au... Acolo se pare că există ceva care ei-ei nu vor să-i facă față.

⁵⁵ De multe ori am avut oameni care au venit, zicând, "Știu că aceea este corect, Frate Branham, dar dacă am făcut aceea, ei m-ar da afară din biserică." Ce este de aceasta? Dacă tu nu, ei te vor da afară, de Acolo sus. Deci tu trebuie să fii dat afară, de undeva, înțelegi. Așa că tu ai putea tot așa de bine să faci față la aceasta, în loc să fugi de ea și să zici,

"Ei bine, eu voi merge pe *aici*. Eu nu voi merge înapoi." Mergi înapoi, sigur, ascultă la ceva mai mult din Acesta.

Cercetați Scripturile. Isus a zis, "Cercetați Scripturile, căci în Ele vă gândiți că aveți Viață Eternă, și Ele sunt Acelea care mărturisesc despre Mine." Dar noi aflăm că oamenii nu vor să facă față la aceea.

⁵⁶ Fiind aduși, în Prezența lui Dumnezeu, și vedem când Dumnezeu a făcut o promisiune, și Dumnezeu este obligat față de acea promisiune. Și când El aduce la împlinire acea promisiune, atunci oamenii se tem să întâmpine răspunderea de a face față cu Mesajul orei. Noi aflăm aceea peste tot.

⁵⁷ Ce spuneți de voi Luteranilor? Câți Luterani s-au temut să, oamenii s-au temut să facă față la Adevărul lui Luther când el a venit înainte cu justificarea? Priviți cât v-a costat, poate propria voastră viață, să ieșiți și să mărturisiți pe Isus Cristos și-și să deveniți un-un Luteran.

⁵⁸ Priviți la voi Metodistii, cum obișnuia să fie, voi toți ați fost numiți holy-rollers. Eu presupun că ați știut asta. Și ei au ajuns sub Duhul, și s-au smucit înainte și înapoi. Și ei au zis că ei-ei au "smucirile." Met... Aceea, nu, aceia nu sunt Penticostalii; aceia au fost Metodistii, cu mulți ani în urmă. Și ei s-au smucit, și au tremurat, și au căzut sub puterea lui Dumnezeu. Și ei au aruncat apă în fețele lor, și i-au ventilat cu ventilatoare, au gândit că ei au leșinat. Și, acum, voi ați fost considerați o grămadă de holy-rollers. Dar voi ați avut, mamele și tații voștri, au trebuit fie să accepte Aceasta, să facă față cu Adevărul și faptele, sau să o respingă.

⁵⁹ Ce spuneți de voi Penticostalii care ați primit reșezarea darurilor, când botezul Duhului Sfânt a venit afară, cu vorbirea în limbi, și darurile Duhului au venit înapoi în biserică? Păi, Metodistii au vrut să vă arunce afară, și ei au făcut-o. Dar voi a trebuit să-i faceți față. Este ceva ce voi trebuia să faceți.

Ce spuneți despre chestiunea, când a venit afară, despre botezul în Numele lui Isus Cristos, și ați văzut că acesta era Adevărul? Voi trebuie să-i faceți față, sau să faceți ceva referitor la acesta.

Voi aveți o răspundere, fiecare are, și voi trebuie să faceți față la aceste lucruri. În ordine.

⁶⁰ Și când voi vedeți atunci, în această zi acum, când Cuvântul lui Dumnezeu a făcut aceste promisiuni despre lucrurile pe care le vedem împlinindu-se acum, atunci noi avem răspunderea fie să facem față la Acesta sau să ne îndepărtăm de la El. Tu ai... Tu doar nu poți sta neutru. Tu trebuie să faci ceva referitor la Acesta. Zicea... Ceva mișcare trebuie să fie făcută.

Voi nu puteți să veniți în cea ușă a bisericii și să mergeți afară aceeași persoană care ați intrat. Voi sau sunteți mai îndepărtați, ori mai aproape de Dumnezeu, de fiecare dată când veniți înăuntru sau ieșiți de acolo.

⁶¹ Oh, cât de ușor este pentru oameni să evite aceste lucruri. Și aș vrea ca noi să ne gândim la acestea când noi începem în serviciile oficiale mâine seară, că, eu vreau să observați când ceva este confruntat, dacă voi... dacă există vreo întrebare despre aceasta. Dacă există o întrebare despre aceasta, trebuie să existe un răspuns.

⁶² Zicem, spre exemplu, eu am zis că eu mergeam spre vest, și voi m-ați îndreptat pe *aici*. Ei bine, primul lucru ce-l știți, eu aș merge drept trecut de ținta mea, și eu sunt prea... Eu sunt nord-vest. Ei bine, cum ar fi dacă cineva mă îndreaptă în jos pe *aici*, și eu merg în direcția aceea? Eu voi trece de ținta mea din nou; eu am mers spre sud-vest. Ei bine, atât timp cât este o întrebare, în ce parte este vestul, trebuie să fie un răspuns direct pe undeva.

Și când aceste întrebări ne confruntă, despre Adevărurile Bibliei, trebuie să existe răspunsul corect pe undeva. Asta-i adevărat. El trebuie să fie acolo.

⁶³ Și când noi vedem Ceva prezentat. Eu cred, că în loc să fugim, zicând, "Oh, fără sens, eu nu aș putea crede un lucru ca Acela! Eu nu aș putea crede Aceea." De ce nu iei tu Biblia, și să șezi jos și să faci față la Aceasta. Studiați-O. Voi sunteți aici în adunare acum, doar uitați-vă la Acesta. Cercetați-L, înșivă, cu Cuvântul. Cercetați Cuvântul, prin Cuvânt. Acela-i singurul fel să-L faceți să spună Adevărul. Și El trebuie să spună Adevărul, de la Geneza la Apocalipsa.

⁶⁴ Cristos este descoperirea întregii Biblii. În El, Cristos, toată plinătatea Împlinirea tuturor profețiilor Bibliei sunt împlinite necondiționat în Cristos Isus, căci El era Dumnezeu manifestat în trup.

⁶⁵ Acum când noi aflăm aceste lucruri, totuși, când noi suntem confrunțați și venim într-o adunare, și vedem Puterea lui Dumnezeu mișcându-se și făcând lucruri, și făcând lucrări supranaturale, și le vedem înfăptuite, și privim în Biblie și vedem că este promis pentru această oră; apoi când noi vedem lucrurile acelea, atunci noi suntem confrunțați cu răspunderea fie să o acceptăm, vreau să spun, ca pentru noi înșine.

⁶⁶ Acum, mulți oameni simpatizează, mulți oameni spun că aceasta este corect. Dar aceea nu-aceea nu o face ce... Acela nu este lucrul pentru care sunteți voi răspunzători. Așa cum am zis, cum ar fi dacă acolo...

⁶⁷ Dacă eu eram un tânăr, și aș căuta o soție, să fiu căsătorit; și aici ar sta o fată care ar împlini toate calificările care eu am gândit că ar trebui să facă o femeie. Păi, moral ea era o regină, și drăguță, și-și o personalitate bună, o Creștină reală, tot la ce m-aș fi putut gândi, să-mi facă o soție bună. Nu contează cât de mult spun eu că ea este perfectă, ea este exact corect, ea nu este a mea până când eu o accept pe ea și răspunderea ca ea să fie soția mea.

⁶⁸ Acela este același lucru cum este Mesajul. Voi ați putea zice, "Acesta este corect, sau *aceasta*, *aceea*, sau *cealaltă*." Și ziceți, "Eu îl simpatizez. Eu cred că Acesta este Adevărul." Dar tu trebuie să-L accepti; și El trebuie să devină o parte din tine, iar tu o parte din El. Voi trebuie... Atunci, El este al tău.

⁶⁹ Când te căsătorești cu această anumită femeie pe care tu ai ales-o, voi sunteți-voi sunteți una atunci.

Și acela-i felul cum ești cu Cristos. Când tu Îl vezi manifestat și făcut real, atunci tu ești o parte din El, și El este parte din tine. Și, împreună, tu ești o parte din Mesaj.

⁷⁰ Oh, câte corăbii denominaționale avem noi să meargă jos la Tars, pentru ai lui Iona din aceste zile, nouă sute din ele, ceva, o corabie care ia ruta ușoară. Nu vor să facă față la acesta.

Iona nu a vrut să facă față, lucrului de a merge la Neamuri.

El nu a vrut să ia acel Mesaj aspru acolo, "În patruzeci de zile, voi veți pieri dacă nu vă pocăiți." Lui nu i-a plăcut să facă asta. Și el s-a gândit, "Neamurile acelea, este greu de spus cerni vor face ei." Dar el a trebuit să facă față la aceasta. Vedeți? Dar el a luat o corabie ușoară și a plecat jos la Tars, a mers jos în fundul corăbiei și a mers să doarmă; a luat ruta ușoară.

⁷¹ Este o cale ușoară, este o cale populară cu oamenii. Este ușor să iei calea unde fiecare poate să te bată pe umăr și să spună că ești un om bun, "Și acesta este așa-și-așa și anume," și lumea să se uite la tine. Este ușor să mergi în calea populară.

Dar când-când tu trebuie să faci ceva diferit, când tu trebuie să stai pe convingerile tale despre ceea ce știi a fi Adevărul, acolo este unde este partea grea, acolo vine dificultatea, chiar acolo.

⁷² Oh, așa cum noi deseori am cântat acea cântare veche:

Cât de ușor în timp ce navigăm pe mare, și este liniștită,
Să te încrezi în tăria marelui braț al lui Iehova.

Dar, oh, să înceapă valurile să bată, să-să sufle vântul și să bată valurile, atunci ce faci tu?

⁷³ Ceva așa cum mi s-a spus, odată, că a zis o doamnă. În urmă în zilele calului și trăsuri, care zicea căci calul a fugit cu ea, mergând de la biserică. A zis, "Ce ai făcut?"

⁷⁴ A zis, "M-am încrezut în Domnul până când s-au rupt curelele." Ei bine, acela-i timpul să te încrezi în Domnul, după ce fiecare... după ce curelele sunt rupte. Voi vă încredeți în curele până când sunt rupte. Da.

⁷⁵ Și astfel noi aflăm că noi avem multe căi ușoare de mers, corăbii mergând jos spre Tars, căci este ușor, lipsa de răspundere. Aceasta doar curge înăuntru, voi aveți totul venind; fiecare vă iubește. Și, fiecare, voi sunteți un... Nimeni nu este în dezacord cu voi; voi nu sunteți în dezacord cu nimeni. Acum, dacă aceea nu este o spălătoare de vase! Asta-i adevărat. Da, împins de-o parte, trântit de-o parte! Păi, oricine, mie nu-mi pasă cine sunteți, și pentru ce stați... De fapt, oamenii cu gândire decentă se vor gândi mai mult la voi dacă veți sta pe convingerile voastre despre ceea ce este drept. Corect. Să nu-ți pese...

⁷⁶ Voi luați o femeie, ea poate să nu fie totdeauna prea atrăgătoare, și orice este ea; dar să lăsați femeia aceea să stea pentru principiile de feminitate, ea să stea ca o doamnă; și dacă un om are un gram de bărbat în el, el îi va lua parte. Absolut. Noi apreciem ceva care-care cineva are, care ei cred că este adevărul și va sta pentru ceea ce ei gândesc că este drept.

⁷⁷ Cât de slabi, asta-i ceea ce sunt prea mulți Creștini astăzi, sunt așa de moale săpuniți și de toate, până când ei cred că tot ce fac ei este să se înscrie la o biserică, să meargă undeva, să-și pună numele într-un registru, sau să facă un pic de ceva, să sară în sus și-n jos, strigă, sau-sau ceva ca aceea, și să o numească Creștinătate.

Creștinătate este o viață de fiecare zi, dură, trăind pentru Dumnezeu în... această lume prezentă. Aceasta este o ardere constantă a Focului și dragostei lui Dumnezeu, în inimă, care vă pune în flăcări și vă pune acolo afară cu oamenii, și face convertiți pentru Cristos. Răspunderi.

⁷⁸ Dar este ușor să mergi pe calea care merge lumea. Este ușor să navighezi jos pe curs.

Mergi acolo afară și stai jos în râu, cu barca ta. Voi vă luați vâslele și începeți să trageți în sus împotriva curentului; voi nu câștigați prea mult timp, și aceasta merge greu. Dar voi doar odată să lăsați vâslele și vedeți cât de repede treceți pe lângă pomi, mergând în jos, dar priviți unde mergeți!

Când lucrurile plutesc ușor, amintiți-vă, voi mergeți înspre o-o mare cataractă acolo jos, de vreun fel. Voi mergeți spre cascade, și nu va fi mult și veți merge peste acele cascade. Doar navigând cu lumea, ușor, pe calea care merge, voi nu vreți aceea. Nu, domnule. Dar voi trebuie să răs-... acceptați răspunderea voastră.

⁷⁹ Acum, voi Îl credeți, și voi a veți a-... Voi credeți că Acesta-i Adevărul.

⁸⁰ Și răspunderea care Dumnezeu ne-a dat-o în această zi, să aducem acest Mesaj! Și așa cum eu îmbătrânesc, și eu știu că zilele mele se scurtează, eu simt răspunderea mai mare decât am simțit-o vreodată. Presând înainte, noi trebuie să o facem!

Noi trebuie să ajungem jos la ea, peste tot unde mergem, și să spunem Mesajul; și-și să spunem oamenilor că Isus Cristos vine, că El este Dumnezeu și El vine curând. Nu există nici o-nici o speranță rămasă în lume decât Venirea Domnului.

⁸¹ Privind acolo în spate la unii prieteni care au fost cu mine acolo sus când Îngerul Domnului... Acești băieți șezând aici, eu cred că ei au găsit locul unde s-a întâmplat aceasta acolo sus. Și doar amintiți-vă ce a spus Domnul în ziua

aceea, către Fratele Woods. Mergea sus pe deal. Și-și el cam plângea, din cauză că soția lui era bolnavă. Și Domnul a zis, "Ridică acea piatră și arunc-o sus în aer, și spune, 'AȘA VORBEȘTE DOMNUL.'" Și eu am făcut asta. Și Fratele Woods stă ca un martor.

⁸² Și am zis, "Frate Woods, nu va fi mult până când vei vedea ceva întâmplându-se." Și în ziua următoare, când noi stăteam acolo, noi toți împreună... Și un grup dintre oameni stau chiar aici în seara aceasta.

⁸³ Un predicator tânăr era acolo, și el era un... eu am observat... Eu doar l-am întâlnit cu o seară înainte. El era în tabăra noastră. El a venit sus să fie cu noi. Și el mi-a zis, el a zis, "Frate Branham, vezi tu cândva viziuni, afară în felul acesta?"

⁸⁴ Am zis, "Da, domnule. Dar eu vin aici afară să plec departe de ele, cumva să mă odihnesc puțin." El a zis... "Ei bine," eu am zis, "eu-eu... Desigur, El îmi arată lucruri aici afară." Și am zis, "Doar peste deal aici, unde cei șapte Îngeri au apărut acolo jos."

El a zis, "Da, eu înțeleg." A zis, "Eu am fost unul din sponsorii la adunarea ta acolo în California."

Eu am zis, "Ei bine, eu sunt desigur bucuros să știu asta."

⁸⁵ Și în timp ce stăteam acolo, chiar atunci am privit în jur și am văzut un fel de doctor solid uitându-se în ochii lui, și l-am auzit zicând, "Tu vei pierde ochiul acela, căci acolo este o alergie înăuntru acolo. Și eu l-am tratat timp de doi ani, iar tu vei pierde ochiul acela."

Eu am zis, "Motivul că m-ai întrebat asta, din cauză că doctorul tău ți-a spus zilele trecute că tu vei pierde ochiul acela."

Și el a zis, "Asta-i adevărat," și a privit în jur în felul *acela*.

⁸⁶ Și am văzut pe mama lui scoțându-și unul din ciorapii ei și și-a ținut piciorul în afară, cu tumori mici atârând în jos între degetele ei, sus și-n jos pe piciorul ei; și a zis, "Dacă îl vezi pe Fratele Branham, spune-i să se roage pentru aceasta."

Și eu am zis, "Mama ta a înmânat a ei... și-a scos piciorul afară *astfel*, și a zis că ea avea... are tumori mici peste tot pe degetele ei-ei, și în felul acela; și a zis, 'Să se roage Fratele Branham.'"

El a zis, "Frate Branham, acela-i adevărul."

⁸⁷ Am privit în urmă. Când am privit, l-am văzut stând acolo uitându-se la mine, *astfel*, cu ochii lui tot așa de luminoși. Lam întâlnit în toamna aceasta; el avea ochii mai buni decât oricine în tabără. Domnul l-a vindecat și l-a făcut bine.

⁸⁸ În timp ce stăteam acolo, Domnul a zis, mi-a arătat ce urma să se întâmple. "Judecata urmează să lovească Coasta de Vest." Și El a zis, "Trageți-vă acolo, alături de focul acela."

⁸⁹ Și eu am avut o lopată în mână; am mers acolo. Și Fratele Roy Roberson, noi toți îl cunoaștem aici. El nu este aici în seara aceasta, din câte știu eu; el este în Arizona acolo afară. El este președintele administratorilor de aici, și eu l-am știut fiind un veteran. Și ceva urma să se întâmple; o dimineață foarte frumoasă, liniștită, pe la ora zece dimineața. Iar băieții peste tot pe acolo, zece sau doisprezece din noi, au lăsat jos corturile, și jupuiau porci, și lucruri. Astfel noi... Eu am umblat în jur, am zis, "Roy, ascunde-te, repede. Ceva urmează să se întâmple." Eu nu i-am putut spune mai mult. Dar chiar la timpul în care am ajuns acolo...

Și venind în jos din ceruri a coborât vârtejul lui Dumnezeu, și a bubuit, parcă, a zguduit dealurile, intrând înlăuntru aceluși munte, a tăiat o dungă drept în jurul lui, vreo cinci picioare deasupra capului meu, și a tăiat toate vârfulurile acelor copaci jos, așa cum pietrele mergeau afară. A mers sus în văzduh și a venit jos din nou, cu un alt botez mare, și a lovit peste munte, și a aruncat pietrele afară în felul acela. A făcut-o de trei ori, și apoi a mers sus în aer.

Și Fratele Banks a venit acolo la mine, a zis, "Asta este ceea ce ai zis ieri?"

Am zis, "Da, domnule, asta-i exact aceasta." Vedeți?

⁹⁰ Și apoi două zile după aceea, Alaska s-a scufundat, aproape, acolo sus. Și sus și-n jos pe acea Coastă de Vest au fost tunetele și împingeri, și totul se întâmpla. Și într-una din aceste zile ea va aluneca sub ocean. Adevărat. Ce este aceasta? Noi trăim în ora Venirii Domnului.

⁹¹ Noi vedem ismuri și lucruri ridicându-se, și toate aceste lucruri diferite, noi știm că trebuie să fie un răspuns adevărat la aceasta.

Există oameni aici afară în țară acum, care merg în peșteri și lucruri, "Și în 16 Martie," voi ați citit aceasta în ziar, "vine Domnul." Voi știți că aceea nu este așa.

Isus a zis, "Nimeni nu știe minutul sau ora."

⁹² Când noi vedem toate aceste lucruri, și lucruri având loc în felul cum au loc, și trebuie să fie un răspuns adevărat pe undeva. Trebuie să fie un Adevăr. Există un, est; și un, vest; dar există unul, sud est, și nord vest, sau ceva. Dar acolo trebuie să fie un răspuns adevărat, pe undeva, la problemă. [Porțiune goală pe bandă – Ed.]

⁹³ Evităm aceasta? Noi trebuie să spunem la oameni că noi trăim în orele Venirii Fiului lui Dumnezeu. Noi vrem să veghem și (Dumnezeu) să fie în mișcare, tot timpul, gata să dea unui om un răspuns corect.

⁹⁴ Întotdeauna a fost în felul acela. Aceasta era-aceasta era în om, s-a sustras și a mers departe de Dumnezeu, încă de la Adam, în grădina Edenului. Când Adam a fost în grădina Edenului, când el a venit la răspunderea să-și facă alegerea, să stea el cu Dumnezeu sau să meargă cu nevasta lui? El a trebuit să facă acea răs-... el a trebuit să facă aceea, răspunderea depindea de el. El sau trebuia să ia ce a spus nevasta lui sau ce a spus Dumnezeu. Și când el a ales să meargă pe calea nevastei lui, și când a făcut asta, atunci și-a pierdut starea lui originală. Și a adus toată lumea supusă la moarte, când el a trebuit să ia răspunderea, sau fie că accepta o lumină nouă pe care a aflat-o nevasta lui, care era contrară.

O Dumnezeule! Gândiți-vă la aceasta. Dumnezeu le-a dat numai vreo opt sau zece Cuvinte să țină. "Dar din pomul acela tu să nu mănânci." Aceea era tot ce trebuiau să țină. Și chiar cu... [Porțiune goală pe bandă – Ed.] ... mult Cuvânt, ei L-au călcat.

Apoi Adam a trebuit să întâmpine, "Voi face eu, voi face așa cum a zis nevasta mea să fac, sau să fac eu ce a spus Dumnezeu să fac?" Și el a mers afară cu ochii deschiși. El a trebuit să ia răspunderea. Aceea a aruncat toată rasa umană în moarte.

⁹⁵ Apoi acolo a venit celălalt Adam, care era Cristos, niciodată nu a fost unul ca El! Cineva să zică că El nu era Dumnezeu? Unicitatea Lui a dovedit că El era Dumnezeu. Niciodată nu a fost vreo creatură care a trăit ca El. El a trăit într-o lume Singur. El a fost născut în afara tărâmului naturalului, a omului păcătos. Aleluia! El este Creatorul Însuși făcut trup.

Cine a putut sta vreodată unde a stat El? Cine a vorbit vreodată ca El? Cine putea spune vreodată lucrurile care le-a spus El? Cine putea vreodată să facă lucrurile care le-a făcut El? Unicitatea Lui a dovedit că El era Dumnezeu. Nu a existat un profet sau nimic altceva care putea face ce a făcut El; Cine putea chema morții înapoi din mormânt, și Cine putea opri cerurile, și să facă orice a vrut El să facă. El era Dumnezeu. Cine putea să stea vreodată în locul Lui? Cine? Ce putea fi El decât acel Dumnezeu perfect, nemuritor, făcut trup și a locuit printre noi!

⁹⁶ Nimic nu s-a comparat vreodată cu El. El a trăit într-o lume Singur. Nimeni nu a vorbit vreodată ca El. Când El doar și-a deschis gura Lui, acolo era ceva privitor la aceasta, care era diferit de oricine altul. Cineva a zis că El era doar un om obișnuit; Eu contrazic asta. El era Dumnezeu. Aceea este ceea ce era El. Căci, nimeni nu a vorbit vreodată ca El, nimeni nu putea vorbi ca El, căci El era Cuvântul viu Însuși făcut trup, manifestarea plinătății lui Dumnezeu.

⁹⁷ Eu voi admite că, profeții aceia aveau mesajul lor. Ei le aveau atunci; ei le au acum. Dar acolo era plinătatea Dumnezeirii trupește, manifestată acolo. El era Acel unic, și El era Acela care trebuia să facă față chestiunii. Cu toate marile Lui puteri care le-a avut El, că El putea fi absolut regele lumii. El va fi; și El, pentru sfinții Lui, El este acum.

⁹⁸ El a stat acolo. Ce om ar fi așa sărac, nu a avut un loc să-și pună capul; care a știut chiar unde un pește a înghițit o monedă. Care, ce om putea să ia acele mari vase de apă și să le transforme în vin, și să nu aibe un loc unde să-și pună capul? El a trebuit să facă față răspunderilor care i-au fost date în mâna Lui. Ce om care putea să învieze un om din mormânt, după ce a fost mort de patru zile și putred?

Nu putea El să Se salveze? Sigur, El putea; dar dacă El ar fi făcut-o, El nu ne-ar fi salvat. El a trebuit să facă față răspunderilor, și din cauza supunerii Lui față de Cuvânt! Unde, neascultarea lui Adam, și el a luat calea scurtă, calea în jos spre Tars. Dar Isus a luat calea spre Ninive, la Neamuri, să-și ia o Mireasă. Eu sunt bucuros că El a făcut-o, în seara aceasta. Și noi ar trebui să facem față faptelor, căci noi îi aparținem Lui, și să ia lumea la aparte. Amin!

⁹⁹ Fiecare om trebuia să facă față la aceea, care are o răspundere înaintea lui Dumnezeu. Noi doar luăm, spre exemplu, Noe. El a avut. Noe, Moise, Ilie, și tot restul din-din fiecare epocă, a trebuit să facă față răspunderii. Și ei au trebuit să o facă, dar acela-i motivul că ei au fost trimiși în acea oră.

¹⁰⁰ Priviți la Noe în epoca lui științifică, cum a trebuit el să facă față la un lucru care era așa de neștiințific. Păi, acolo nu era un-un-un motiv de ce acesta nu putea fi neștiințific... Vedeți, acesta-acesta era neștiințific, adică. Păi, ei au zis că va ploua din ceruri. Ei niciodată nu au avut ploaie să cadă din ceruri. Acum, el a trebuit să-i facă față. Dumnezeu a zis că va ploua. Și apoi el...

¹⁰¹ Atunci credința fără fapte este moartă; dacă ziceți, "Eu o cred," și nu faci nici o faptă. Întocmai ca Mesajul, dacă voi ziceți, "Eu îl cred," nu fac nici o faptă, la ce ar folosi? Vedeți? Noe a mers la lucru cu ciocanul lui și a construit o corabie, să confirme despre ceea ce vorbea el. Aceea este ceea ce avem noi de făcut, la fel. Noi trebuie să mergem la lucru și să dovedim credința noastră, prin faptele noastre. Faptele noastre dovedesc credința noastră.

¹⁰² Moise a trebuit să o facă, și Ilie a trebuit să o facă. Fiecare profet în epoca lui a trebuit să se ridice și să întâmpine aceste răspunderi. Dar mulți dintre ei nu au făcut ca Iona. El a fugit; ei nu au fugit.

¹⁰³ Observați, "Strigă împotriva ei." Oh, vai! Acolo este. Acela-i subiectul, "Strigă împotriva ei." Acolo este partea de control.

Doar du-te acolo și spune acelor oameni, "Măi, eu am venit jos să mă unesc cu voi oamenilor. Știți, eu cred că vă voi spune ce voi face. Eu am doar un lucru mic aici eu cred că îl pot face un... să ne aducă pe toți împreună, să facem aceasta, aceea, sau cealaltă."

Dar, aceasta era, "Strigă împotriva ei," când tu trebuie să strigi împotriva la ceva. Acum, el a trebuit să strige împotriva a tot ce era acolo jos; strigă împotriva cetății, strigă împotriva lucrării lor, strigă împotriva bisericii lor,

strigă împotriva profeților lor, strigă împotriva lucrătorilor lor, strigă împotriva preoților lor. "Strigă împotriva ei, a întregului lucru! Strigă împotriva ei!"

¹⁰⁴ Noe a strigat împotriva epocii lui. Sigur, el a strigat, împotriva bisericilor din epoca lui.

Moise foarte sigur a strigat împotriva epocii lui-lui; oamenilor, preoților, și așa mai departe. El a strigat peste tot prin pustie. Și la fiecare conjunctură, el a strigat, încontinuu a strigat către oameni.

Ilie a fost foarte nepopular în ziua lui, pentru că el a strigat împotriva acelei epoci. Desigur a fost.

¹⁰⁵ Ioan Botezătorul era foarte nepopular în epoca lui. El a strigat împotriva epocii lui. El i-a zis regelui, la-la potentatul din-din țară; el-el avea, el s-a căsătorit cu nevasta fratelui său. El a trebuit să predice despre căsătorie și divorț, într-o dimineață. Deci el a strigat împotriva lui, el a zis, "Nu este legal ca tu să o ai." Aceasta l-a costat, capul lui să fie tăiat jos, mai târziu, dar el a strigat și a stat la postul lui de datorie.

El nu a luat o corabie spre Tars, și să zică, "Ei bine, eu voi fi de-acord cu tine, Irod. Este în ordine. Atât timp cât tu crezi că ea este o femeie frumoasă, ea îți va fi o nevastă bună, du-te înainte." Oh, milă. Acele spălătoare, vedeți, da, doar fiecare lucru mic... Păi, aceasta nu-i nimic decât cu ce să speli vase murdare.

¹⁰⁶ Dar, observați, Ioan nu a fost așa. El a întâmpinat drept la aceasta. El a zis, "Nu este legal ca tu să o ai." Da, domnule. Și el a stat împotriva acesteia.

¹⁰⁷ Ei nu au fugit. Ioan nu a fugit. Ei au stat și au întâmpinat faptele. Moise a încercat să fugă, odată, ca Iona, dar Dumnezeu l-a adus înapoi. Mulți din ei au încercat să scape de aceasta; ei au început...

Dar, priviți, dacă Dumnezeu te-a chemat, și tu ești sigur că Dumnezeu este în Mesaj, nu există nimic care să te întoarcă înapoi. Aceasta nu l-a întors pe Iona. Nu, domnule.

¹⁰⁸ Amos din vechime, a strigat, zicea, "Leul a răcnit, cine nu se teme? Și Dumnezeu a vorbit, cine poate să nu profetească?" Cine poate să nu profetească, când tu vezi că Dumnezeu vorbește și a zis că un anumit lucru se va întâmpla, și acolo este?

¹⁰⁹ Un leu răcnește, fiecare este speriat, da, domnule, dacă ai auzit vreodată unul să răcnească în junglă. Voi puteți auzi aceste mieunători în jurul acestor cuști aici afară, acei lei îmblânziți, dar voi ar trebui să auziți unul real, unul sălbatic urlând odată. Pietre mici vor cădea de pe deal, la cinci sute de iarzi depărtare. Eu vreau să văd de unde vine tot acel râgâit din plămâni aceia. Și el își aruncă capul jos, aruncă blana aceea sus; eu nu am auzit niciodată ceva... Ca un-un tun detonând, când el varsă afară acel răcnet mare din plămâni lui. Cine nu ar putea fi speriat?

Ei zic, că dacă ești cândva omorât de un leu, este fără durere. El te sperie de moarte înainte de-a ajunge la tine. Vedeți, voi nu o observați. El te sperie cu răcnetul acela mare fioros, și aici este el peste tine într-o fracțiune de secundă.

¹¹⁰ El a zis, "Leul a răcnit, cine poate să nu se teamă? Și Dumnezeu a vorbit, cine poate să nu profetească?" Când voi vedeți pe Dumnezeu făcând ceva, voi ziceți... "Eu aș putea să nu fiu un profet..." Iona a zis... "Eu ar putea să nu fiu un profet, sau fiul unui profet. Dar Dumnezeu a vorbit, cine poate să nu profetească?"

¹¹¹ Eu s-ar putea să nu fiu un profet, eu aș putea să nu fiu *aceasta*, *aceea*, sau *cealaltă*. Când eu văd pe Dumnezeu făcând ceva, și eu o văd aici în Cuvânt, și El a promis-o, cine poate să tacă și să stea liniștit? Sigur, El a făcut-o.

¹¹² Nici nu ne putem ascunde în spatele crezurilor și toate aceste părtășii de aici, și jos la-la Tars. Noi nu vrem să mergem cu acele părtășii.

¹¹³ Dar mulți, ca Adam, fac același lucru, încearcă să facă un înlocuitor în vreun fel, încearcă să afle o cale de ieșire, și-și fac un înlocuitor, să întâmpine pe Dumnezeu. După ce a cunoscut răul, a stat în fața Adevărului, a mers împreună cu nevasta lui și a făcut exact ce Dumnezeu i-a spus să nu facă. El a mers drept înainte și a făcut-o, oricum. Și apoi el s-a aflat gol, ea și el, amândoi, în grădina Edenului. Ochii li s-au deschis. Ei au știut ce era bine și rău, atunci. Și apoi el a încercat să găsească un înlocuitor, să se acopere cumva cu acesta.

Acum, cam acela-i tocmai felul cum facem noi astăzi, o scuză, zicem, "Ei bine, eu îți spun, dacă aceasta era *aici*, sau dacă *aceasta*." Sau, "dacă, dacă, dacă," aceea-i doar... Vedeți? Dar voi trebuie să faceți față la aceasta. Este ori corect ori greșit. Și dacă este corect, să stăm alături de el. Dacă este greșit, ne depărtăm de el. Asta-i tot. Primiți ce... Aflați ce este corect. Voi nu trebuie să mai așteptați. Să aflăm acum ce este Adevăr și ce este drept, și să stăm cu acesta. Noi știm că acesta-i adevărat.

¹¹⁴ Acum, noi aflăm astăzi că oamenii noștri sunt așa... Se pare că toată sinceritatea s-a dus afară din biserici. Eu... În...

¹¹⁵ Noi locuim într-o casă acolo a unei sare scumpe care vine la această biserică. Ea este probabil aici în seara aceasta. Și ea o închiriază la a ei... la oameni. Și ea a fost doar așa de dulce cu noi cu locul acela, să ne lase să avem locul acela. Și astfel eu i-aș chema numele, dar ea ar putea să nu vrea ca eu să o fac. Și ea a fost așa de bună cu noi, păi, noi desigur nu am vrea-nu am vrea să o expunem. Dar ea a fost o femeie foarte, foarte scumpă. Și în casă, acolo era un televizor acolo într-o parte. Noi avem un mic, două, duplexuri.

Eu am o familie mare, și o grămadă de copilași, și noi... și voi-voi știți, și ei trebuie să aibe paturi, și multe din ele. Și totul îngrămadit sus deasupra, și tu trebuie să umbli prin *aceasta* și prin *aceea*, să intri și să ieși.

¹¹⁶ Și atunci acolo ei au avut un televizor. Și în acest televizor, acești copii au ajuns să se uite, duminică dimineața, un fel de cântări de imnuri care au apărut. Și, voi știți, aceasta-aceasta aproape că vă făcea să vă rușinați; dacă acolo nu era o Creștinătate veritabilă pe undeva pe care să vă puteți pune mâinile, să vedeți ce se numește Creștinătate. Păi, se pare că toată sinceritatea s-a dus din aceasta. Păi, ei nu, nu se pare să... Păi, este doar teribil felul cum stau ei acolo și își trag pumnii și se bat unul cu altul, acolo, și încearcă să cânte imnuri și totul ca aceea; și spun glume ce cu greu ar trage un marinar, și spun tot felul de lucruri, și glumesc și merg înainte. Voi știți, sfințenia de-de-de Creștinătate se părea să-și piardă locul.

¹¹⁷ Acum, eu merg la biserică și-și văd pastorul ridicându-se acolo și anunțând că acolo-acolo va fi o-o întrecere de înot. Toate femeile în aceste costume de baie, ele toate merg acolo afară. Ele vor avea o întrecere; aceste femei, înnoată. Și ele vor avea o-o petrecere de vreun fel, și ele vor frige o mulțime de-de pui, și vor juca jocuri de noroc, și-și toate aceste lucruri ca acelea. Pentru mine, aceea scoate sinceritatea veritabilă din Creștinătate; doar le merge cu orice.

¹¹⁸ Am văzut, venind aici sus, noi aflăm... Știți, noi găsim mai multe din surorile noastre purtând pantaloni scurți, aici sus în acest ținut rece, decât cum le găsiți acolo în acel ținut cald. Vedeți, este adevărat. Acolo afară unde este într-adevăr cald, nu există prea multe din ele care le poartă. Dar aici, undeunde este frig, ele-ele o fac. Vedeți, aceasta este, ele nu-și dau seama că este diavolul care face aceea. Vedeți? Acum, dacă aceasta era să fie confortabil, dacă era să vă ajute, ar fi diferit. Dar omul, eu cred că arată respingător pe un bărbat, dar-dar voi-voi ați-nu ați acorda nici o atenție la un bărbat. Dar, doamna, trupul ei-ei este sacru, și ea trebuie să-l păstreze în felul acela. Și să vezi bătrâne...

¹¹⁹ Puteți vedea, oamenii astăzi. Există două duhuri. Și unul din ele este Duhul Sfânt; celălalt este un duh nesfânt, și unul este guvernat prin acela. Și ele amândouă religioase. Acum, da, aceea este partea ciudată, că ele amândouă sunt religioase. Și întocmai cum au fost Esau și Iacob, amândoi religioși; cum erau Cain și Abel, amândoi religioși; cum erau Iuda și Isus, amândouă religii, amândoi religioși. Și noi o vedem astăzi, de ambele părți, religioși. Vedeți, este același duh. Oamenii mor, dar duhul nu moare. El merge drept înainte, ambele religioase.

Unul din ei este posedat cu Duhul Sfânt, care trăiește felul de viață care trebuie să-l trăiască, și umblă evlavios și cinstit. Ei nu v-ar înșela cu un ban, și ei-ei fac totul cinstit ce pot face ei, să vă ajute. Iar ceilalți vor... Tot așa de plăcuți cât pot fi.

Iar ceilalți, noi aflăm, este chiar invers. Și, totuși, amândouă sunt duhuri religioase, două din ele; unul, Duhul Sfânt; iar celălalt, un duh nesfânt. Și dacă ați observat, acesta va, chiar dacă pretind religia, ei își vor bate joc de voi și vă numesc un holy-roller. Ei fac orice pot ei.

¹²⁰ Ei, ignorând Cuvântul neschimbător al lui Dumnezeu, ca și cum Acesta nici nu a fost scris.

Vedeți, voi puteți spune, "Acum, uite aici, dacă-dacă botezul..."

"Eu am Duhul Sfânt!"

"Și stând acolo cu trabucul acela în mâna ta, fumându-l?"

"Da, eu am Duhul Sfânt! Eu nu cred că este greșit să iei puțină băutură. Eu nu gândesc că aceasta..." Vedeți?

Și ați observat, "*Eu nu gândesc*"? Dar Dumnezeu gândește diferit, vedeți, conform cu Cuvântul Lui. Vedeți? Vedeți, ei... Și ei-ei doar simplu așa de mult cum-cum ar scuipa pe El. Aceea este exact corect.

¹²¹ Tot așa de mult ca și acest olog mic care s-a târât afară de data aceea, când David a fost excomunicat de pe tronul lui. El se ducea sus pe Muntele Măslinilor, mergând afară, plângând așa cum mergea sus, privind înapoi. Și acest ins mic s-a târât acolo afară și scuipa pe el. Și garda aceea a zis, "Eu voi lăsa... capul câinelui acela să stea pe el, și să scuipe pe regele meu?"

David a zis, "Lasă-l în pace." Vedeți, ei au scuipat pe el.

¹²² Cu vreo opt sute de ani mai târziu, ei au scuipat pe Fiul lui, Isus Cristos, de asemenea.

Și astăzi ei scuipă pe Acesta iarăși, ca și cum Acesta nici nu ar fi chiar... Nerespectuos, nepăsători, doar își întorc capul și se îndepărtează de la El, și vă râde în față. De ce este aceasta? Ei sunt pe o corabie spre Tars. Asta-i exact.

Această chemare la Dumnezeu, voi trebuie să strigați împotriva răului, să strigați împotriva păcatului, să strigați împotriva lucrurilor care sunt rele. Acum, amintiți-vă, aceasta va fi.

Măi, voi știți, de data aceasta. Voi știți, eu sunt cu două ore diferență. Și în Tucson este doar șapte și zece minute, și-și ~u devin cumva-cumva afară din locul meu aici acum. Ha? În ordine.

¹²³ Acum amintiți-vă, noi va trebui să răspundem pentru aceasta. Amintiți-vă, cei ce scuipă pe Cristos răspund pentru aceasta.

Când David s-a întors înapoi din exilul lui, când el a fost un fugar, și când el s-a întors înapoi, amintiți-vă, acest ins a căzut pe fața lui și a strigat după milă. El a scuipat pe David, mergând afară, dar el era aproape gata să-i scalde picioarele cu lacrimi, și, când el s-a întors înapoi.

Și într-o zi cei care au străpuns pe Isus o vor vedea.

Și cei care Îl străpung astăzi o vor vedea, de asemenea. Ei, într-o zi, aceasta va veni înapoi. Amintiți-vă, Apocalipsa

22, El ne cere să ținem fiecare Cuvânt pe care l-a scris El; fiecare Cuvânt.

¹²⁴ Acum noi știm că Prezența Lui este aici. Aceasta este adevărit. Noi o avem. Noi nădăjduim, că în această săptămână, care va veni, aceasta va continua să fie adevărit printre noi; bolnavii vor fi vindecați, și mari lucrări vor avea loc.

Noi nu vrem ideea populară. Noi vrem Adevărul. Și noi nu, noi (vrem) nu vrem să-noi nu vrem să facem față la nimic decât la ce a spus Dumnezeu că este Adevărul. Dar, "Fiți siguri că păcatele voastre întotdeauna vă vor găsi afară." Dacă nu o face aici, acesta vă va prinde la Judecată. Deci voi sunteți-voi sunteți... Acesta vă va prinde undeva, acum. Da, domnule.

¹²⁵ Dar dacă tu ești un Creștin adevărat, într-adevăr chemat cum a fost Iona, Dumnezeu deja ți-a plătit drumul. Dă-te jos de pe corabia aceea care merge la Tars, oricum. Dumnezeu te-a predestinat la această viață. Da, domnule. Dacă tu ești un adevărat, copil chemat al lui Dumnezeu, vino la Cristos. Vino în plinătatea Lui. Unde îți este plătit drumul? Este plătit la Ninive, nu la Tars. Tu ești predestinat. Corabia ta... Acolo-i o corabie care pleacă chiar acum, pe drumul ei. Deci este numai un lucru de făcut, să urci în ea. Și dacă tu ai fi ca Dumnezeu, tu niciodată nu vei avea pace...

¹²⁶ Ca nepoțelul meu, cu un timp în urmă. De vreo zece ani acum, el a mers din loc în loc. Într-o dimineață el merge la această biserică, această biserică Catolică aici jos, și ia pe aceasta din cauza unui părinte sfânt despre care vorbește el pe aici, și vreo alta pe *aici*, și ceva pe *aici*. La ce se însumează toată aceasta? Vedeți? Iar acum el încă flămânzește și însetează. Eu am zis, "Locul tău este la altar jos acolo, fiule." Vedeți?

Nu este cale de a ieși din aceasta. Când Dumnezeu se ia după tine cândva, tu ai putea tot atât de bine să renunți și să mergi înainte. Asta-i tot.

¹²⁷ Amintiți-vă, Dumnezeu! Ei bine, Dumnezeu era în corabie. Dumnezeu era în furtună. Dumnezeu era în pește. Pretutindeni unde s-a întors el, Dumnezeu era acolo.

Vedeți, Dumnezeu este acolo, și aceasta doar va continua să revină la tine. Astfel de ce mai așteptăm noi? Haideti doar să începem această trezire corect. Corect! După ce mai așteptați? Noi credem că Venirea Domnului este aproape, și El va avea o Mireasă, și Aceasta gata. Și noi nu vrem nici o corabie spre vreun Tars. Noi mergem la Ninive. Noi mergem spre Slavă. Amin. Asta-i adevărat. Noi mergem unde Dumnezeu ne va binecuvânta, și aceea este ce vrem noi să facem.

¹²⁸ Stăm afară în Prezența lui Dumnezeu, atunci, cu inimile noastre; nu mâinile noastre, așa de mult, ci inimile noastre înaintea lui Dumnezeu, până când El ne-a potrivit, cu desăvârșire, în felul acela, cu razele slavei Lui; și a copt în noi a Lui-bunătatea Lui, și a copt ceea ce am primit, în realitate, vedeți, până unde noi putem arăta altora că Isus Cristos trăiește. Oh, Doamne! Noi vrem să credem asta.

¹²⁹ Și amintiți-vă, unde a mers Iona, Dumnezeu era în corabie; Dumnezeu era în furtună; Dumnezeu era în pește. El a mers înainte fiind chiar împreună cu Iona până când voia Lui perfectă a fost făcută. Asta-i adevărat.

Și dacă El este vreodată după tine, tu ai putea evita pe *aici*, și să eviți pe *acolo*, dar tu vei fi mizerabil până când vii înapoi și faci lucrul pe care l-ai început pentru El să-l faci în primul rând. Înțelegi? Nu pleca, să fugi din Prezența lui Dumnezeu. Fă-i față. Tu crezi că este Adevărul, atunci lasă... Dacă acesta-i Adevărul, merită să trăiești pentru el, să mori pentru el, orice altceva. Și dacă El ți l-a adevărit vreodată, că acesta este Adevărul, atunci noi nu putem fugi de la el, nicăieri. El va fi chiar acolo, tot la fel. Voi nu o puteți face.

¹³⁰ Prin profetul Lui rânduit, pe acela pe care El l-a ordinar să meargă acolo jos și să strige acel mesaj. Acum, se părea ca și cum El putea trimite un alt profet, dar El l-a ordinar pe Iona; și nici măcar Ilie nu ar fi făcut-o; Ieremia nu ar fi făcut-o; Moise nu ar fi făcut-o. Acesta era Iona care a trebuit să meargă la Ninive. Asta-i tot ce era de aceasta. El l-a însărcinat și i-a spus lui să meargă. Și când El zice, "Du-te acolo, Iona, du-te la Ninive," nimeni altul nu poate merge să facă aceea decât Iona.

Și când Dumnezeu îți spune ceva, tu trebuie să o faci; nimeni altul. Vedeți, noi doar trebuie să-i facem față, și, și să mergem să o facem.

¹³¹ Noi credem că trăim în ceasul acela când Dumnezeu face ceva. Noi credem că trăim în mijlocul lor acum. Eu cred în seara aceasta că eu predic la adunarea aceea care-care stă, așteptând acolo afară doar să devină coaptă. Eu-eu cred întradevăr asta, din toată inima mea. Eu aș zice că este la fel acum așa cum a fost întotdeauna.

¹³² Acum, noi credem că a venit ceasul când Sfântul Ioan 14:12 trebuie să fie împlinit. Noi, noi credem că Maleahi 4 trebuie să fie împlinit. Noi credem că Luca 17:30 trebuie să fie împlinit. Noi credem că, toate aceste profeții care El a zis că se vor împlini în această zi. Noi credem că ele trebuie să fie împlinite, și noi credem că le vedem împlinite chiar acum. Aceea este exact corect.

¹³³ Opriți-vă din alergare. Nu ieșiți din Prezența Lui; doar mutați-vă sus în Prezența Lui. Asta-i adevărat. Și eu știu că aceea este ceea ce doriți voi să faceți. Căci, am văzut brevete [table cu numere de mașină – Trans.] acolo afară din Texas, și Louisiana, și peste tot. Pentru aceea suntem noi aici, nu să fugim din Prezența Lui, ci să fugim în Prezența Lui.

Veniți înapoi, dați-vă jos... [Porțiune goală pe bandă – Ed.] ... fost un Iona, dacă v-ați întrebat pe ce cale să mergeți sau ce să faceți, veniți, urcați pe corabie cu noi în seara aceasta. Noi mergem jos la Tars, să strigăm... sau, la Ninive, să

strigăm. Noi lăsăm corabia aceea spre Tars să meargă în jos dacă ei vor. Noi avem o datorie înaintea lui Dumnezeu, aceea este, un Mesaj pentru care noi suntem răspunzători.

¹³⁴ Deci în această săptămână care vine, doar un mic preludiv în seara aceasta, să vă fac cunoscut. Când eu strig, eu sunt răspunzător numai pentru un Mesaj, fraților. Voi lucrătorii care ședeți aici, eu nu sunt aici să vă rănesc simțurile. Și voi femeii și bărbații, la acest caz de căsătorie și divorț care vine, aș vrea să vă amintiți în seara aceasta. Am zis toate acestea, să aduc aceasta la voi, că eu sunt răspunzător numai lui Dumnezeu.

Și apoi, iarăși, eu sunt răspunzător față de voi, să vă spun Adevărul. Și eu nu vă voi spune nimic decât Adevărul, atât timp cât Dumnezeu mă lasă să cunosc ce este Adevărul. Până când nu cunosc Adevărul, eu nu voi spune nimic despre acesta, vedeți, eu nu voi spune nimic despre acesta. Dar eu cred că Dumnezeu îmi arată Adevărul despre *Căsătorie Și Divorț*, și nădăjduiesc că El mă va lăsa să-l aduc afară.

¹³⁵ Și alte Mesaje care tind să le am în această săptămână, sunt, *Cine Este Acest Melchisedec? Unde A Ales Dumnezeu Săși Pună Numele Lui?* Și câteva din acele lucruri ca acelea, care sunt Mesaje care urmează, și *Durerile Nașterii*. Și-și câteva lucruri, care în-în ordinea aceea, și complementar la *Un Om Alegându-și Nevasta Lui*. Și câteva lucruri, Mesajele acelea, aș vrea să le aduc în această săptămână. Dar eu doar vreau adunarea...

¹³⁶ Unde, dacă ar fi un lucrător aici; eu nu sunt aici, frații mei... Eu nu vreau ca voi, sau unii dintre voi membri, să mergeți înapoi la biserica voastră, și să ziceți, "Fratele Branham a zis, *așa și așa*."

Eu sunt legat prin datorie la un Mesaj care mi-a fost dat de Dumnezeul Atotputernic. Așa cum stau aici în seara aceasta, și Dumnezeu știe că este adevărat, căci chiar jos pe acest râu... Există oameni, poate, șezând aici, când acel Înger al Domnului a coborât acolo și mi-a spus ce a făcut El, chiar acolo în 1933, chiar jos pe această Stradă Spring aici. Dacă sunteți un străin aici, mânați chiar jos. Este colțul Străzii Spring, acolo unde atingeți râul, și acolo este unde s-a întâmplat aceasta. Aceea a fost în 1933. A fost probabil cu vreo treizeci și doi de ani în urmă, atunci. Oh, a fost treizeci-... a fost treizeci-... treizeci și doi de ani în urmă, treizeci și doi de ani în urmă.

Și cum că El a adus aceea chiar jos, totul. Și noi am mers afară, aducând Mesajul, și am văzut bolnavii vindecați, orbii, și infirmii, și șchiopii, și ologii, și totul. Și apoi am văzut chiar morții, care noi știm că aceea a fost verificată, au înviat din morți. Oamenii mor, și sunt înviați chiar înapoi la viață iarăși, și toate aceste lucruri. Dacă un Mesaj merge înainte, acolo sunt semne și minuni!

¹³⁷ Și voi încă vedeți aceeași școală veche de gândire cu care ați crescut? Aceea nu a venit de la Dumnezeu. Dumnezeu nu are doar de-a face...

Dumnezeu încearcă să vă atragă atenția la Ceva.

¹³⁸ Și apoi când Isus a ieșit, El a început vindecând bolnavii, și făcând mari lucrări și lucruri. El, întotdeauna, El... Isus a făcut-o. Și Moise și Isus au făcut-o, și restul din ei. Și când El a fost aici, El a făcut-o.

Și El îl face, același lucru astăzi. Când El trimite o adunare ca aceea, treziri, și începe o adunare pe pământ, și începe o mișcare împreună cu aceste mari semne și minuni. Și apoi voi vedeți, vine înapoi, aceeași școală veche de învățătură, acoloacolo este ceva greșit acolo pe undeva. Există ceva nou care vine înainte! Când Isus a venit afară, după, când...

¹³⁹ "El este un rabin bun." El putea merge la orice amvon să predice, când El vindeca bolnavii. Când, oh, le-a plăcut să-L aibe pe acolo.

Dar într-o zi când El a stat jos, și a zis, "Eu și Tatăl Meu suntem Unul," frate, El nu a fost așa de popular după aceea. Când El a zis, "Dacă nu mâncați trupul Meu, și să beți Sângele Meu, nu aveți Viață în voi. Dar cel ce mănâncă trupul Meu, și bea Sângele Meu, are Viață veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi." Atunci, El nu a fost așa de popular de atunci.

¹⁴⁰ Ei au zis, "Acest Om este un vampir. Acest Om este un Beelzebub. Acela-i felul cum a făcut El acele lucruri. El a putut să spună viitorul. El a privit prin mințile lor-lor și a perceput gândurile lor. El este un vrăjitor."

Dar, ce a fost, El-El a fost Cuvântul lui Dumnezeu manifestat pentru ceasul acela. Și El era legat prin datorie. El a zis, "Eu întotdeauna fac ce place Tatălui Meu." Dumnezeu să ne ajute să facem același lucru, să facem ce este plăcut Tatălui.

¹⁴¹ Și eu sper că voi toți veți înțelege. Dacă nu sunteți de acord cu mine asupra acestor Mesaje și lucruri, ca voi să vă amintiți, cel puțin aveți acest respect, căci eu am o răspundere, și eu nu merg la Tars. Eu sunt pe drumul spre Ninive, și eu-eu trebuie să strig. Domnul să vă binecuvânteze pe toți.

Să ne aplecăm capetele acum doar un moment.

¹⁴² Este aproape nouă treizeci. Eu nu vreau să vă țin, dar aș vrea să aflu aceasta dacă pot, în seara aceasta. Există unii aici care-care doar nu este exact unde ar trebui să fiți în Cristos, dar voi-voi ați vrea să fiți, și voi doriți să fiți, ați vrea doar să vă ridicați mâna, zicând, "Frate Branham, te rogi pentru mine."? Dumnezeu să vă binecuvânteze, doar priviți la mâini. "Eu-eu vreau... Eu sunt aici, Frate Branham, să vin mai aproape de Dumnezeu."

Și dacă capul vostru a fost ridicat, mâna mea-a mea este ridicată, de asemenea. De aceea sunt eu aici. Eu flămânzesc, așa ca voi.

¹⁴³ Dar, oh, zilele trecute, una dintre cele mai mărețe lucruri sa întâmplat, și eu-eu știu acum ce să fac. Și eu-eu mă rog ca Dumnezeu să vă dea acea înțelegere clară. Ea este acolo. Acea... Dacă există o întrebare în mintea voastră, trebuie să fie un răspuns pe undeva, să răspundă înapoi la întrebarea aceea. Rugăciunea mea, este, ca Dumnezeu să vă lase să vedeți întrebarea aceea răspunsă în acest timp.

¹⁴⁴ Dacă sunteți bolnavi, fie ca Dumnezeu să vă vindece. Noi vom avea servicii de vindecare, eu cred, practic în fiecare seară, și noi ne vom ruga pentru bolnavi. Noi vom face orice putem să vă ajutăm, și voi faceți tot ce puteți să ne ajutați. Și noi vom lucra împreună, nădăjduind că Dumnezeu ne va da o adunare mare.

¹⁴⁵ Acum, Dumnezeule Tată, aceste câteva cuvinte mici întrerupte, dar ele sunt în mâinile Tale acum,: Doamne, ele au fost spuse. Eu va trebui să întâlnesc aceasta. Întocmai ca și... Cuvintele acelea nu pot muri niciodată; ele merg în jurul și-n jurul pământului, pe o înregistrare, și într-o zi eu va trebui să o întâmpin iarăși drept înapoi. Îmi dau seama de aceasta, Doamne, și eu o spun cu adâncime de sinceritate.

¹⁴⁶ Mă rog, dragă Dumnezeule, în seara aceasta, pentru fiecare din aceștia, copiii Tăi. Și, O Dumnezeule, eu nădăjduiesc, că înainte ca săptămâna să se sfârșească, ei-ei vor înțelege; căci întrebarea, care este așa de mare în mintea lor în seara aceasta, va fi stabilită. Acordă aceasta, Doamne.

¹⁴⁷ Există unii aici care nu Te cunosc, Tată, ca Salvator, încă, sau poate niciodată nu au fost umpluți cu Duhul Sfânt. Fie ca aceasta să fie seara aceea.

¹⁴⁸ Doamne, eu nu pot umple pe nimeni cu Duhul Sfânt; nici nu pot eu salva pe cineva. Eu pot numai să le spun ce ai spus Tu, "Ferice de cei ce flămânez și însetează după neprihănire, căci ei vor fi săturați." Și eu mă rog, Dumnezeule, ca Tu să crezi o astfel de foame în inimile lor.

Mulți, Doamne, ei trebuie să fie flămânzi; cum ar fi condus ei aceste sute de mile, prin gheață și de toate, și peste munți ploioși, și peste pustiuri, să vină la un mic loc vechi stând aici în colț! Apoi mă gândesc iarăși, Tu ai zis, "Unde este Stârvul, se vor aduna vulturii." Hrănește-ne, Doamne, din Mana Ta Divină. Dă sufletelor noastre ceea ce într-adevăr avem nevoie. Noi însetăm după Tine, Tată. Noi suntem în mâinile Tale acum.

¹⁴⁹ Lasă ca marele Duh Sfânt care a coborât pe munte zilele trecute acolo sus, mă rog ca El să sature fiecare inimă de aici cu bunătatea și mila Lui, cu înțelegere. Ne dăm seama, Tată, că aceea-i ce avem nevoie, este să înțelegem. Căci dacă nu știm ce facem, atunci cum știm noi cum să o facem? Dar noi trebuie să avem înțelegere. Așa cum a zis Daniel, el a avut "înțelegere prin Scrierile profetului Ieremia." Și, Tată, noi avem înțelegere prin Scrierile Duhului Sfânt, așa cum El ni-L va descoperi în această oră. Dă-ne, Doamne, dorințele care le avem pentru Tine. Blând noi cerem aceasta, Tată, pentru slava Ta, în Numele lui Isus Cristos.

¹⁵⁰ Acum cu capetele noastre aplecate. Așa cum sora noastră acordează acela, "El îmi va da har și slavă, și va merge cu mine tot drumul." Aș vrea ca voi doar să vă rugați în tăcere acum și să cereți Tatălui Ceresc ca El să vă acorde, în seara aceasta, ceea ce aveți voi nevoie.

¹⁵¹ Frate drag, soră dragă, El este tot așa de aproape ca brațul vostru de voi. Voi, voi m-ați crezut în-în alte lucruri, credețimă în acesta. El este aici să vă dea orice aveți voi nevoie.

¹⁵² Oh, pentru ultimele săptămâni eu am fost așa de flămând, așa de însetat, așa doritor de casă, să vă văd. Acela-i motivul că am zis, "Billy, să mergem acasă."

Meda a zis, "De ce vrei să mergi înapoi acolo, iarăși în ținutul acela rece, Bill? Tu întotdeauna primești o durere de gât și de toate. Tu întotdeauna ai ieșit, și răceală de cap, și ești răgușit, și tu de-abia poți vorbi."

¹⁵³ Am zis, "Ei bine, eu nu știu." I-am zis... Eu văd prietenul meu, Charlie Cox, șezând acolo în spate. Am zis, "Eu doar sunt nerăbdător să-l aud pe Charlie zicând, 'Veverița aceea micuță s-a urcat pe pomul acela.' Eu doar ajung așa de flămând să o aud." Eu-eu doar vreau să-vreau să fiu în jurul vostru.

¹⁵⁴ Eu știu că Fratele meu Banks s-a îmbolnăvit tare. Și am văzut o viziune despre el, aici nu cu mult în urmă, și el era culcat pe spate. Și eu știu că el a ajuns foarte aproape să se ducă de la noi, recent. Când privesc la cei diferiți dintre voi...

¹⁵⁵ Eu am venit înăuntru seara cealaltă, la adunarea Oamenilor Creștini de Afaceri, și internațională. Bătrânul "Pop" Shakarian, tatăl lui Demos, el obișnuia să șadă acolo și doar să continue să privească până când intram, apoi el zâmbea, și acea mică mișcare cu mâna el mișca cu mâna către mine. El nu era acolo. El s-a dus.

Apoi eu a trebuit să vin la familia aceea, cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL, fiica lor va muri, de asemenea. Florence, eu am văzut-o într-o viziune, am văzut-o plecând. Și eu știu că ea se duce. Și am zis, "Roagă-te, doar roagă-te. Știți că există... Unui profet odată i s-a spus să meargă să spună unui rege să-și pună casa în rânduială. Și el s-a rugat, și El i-a cruțat viața, cu cinsprezece ani mai mult." Am zis, "Roagă-te."

¹⁵⁶ Dar, voi uitați-vă, și eu-eu vin înapoi... Am șezut aici într-un restaurant, zilele trecute, mâncam. Un om a venit la mine, a zis, "Nu sunteți Billy Branham?"

Am zis, "Da."

¹⁵⁷ El probabil nu mă cunoștea, din cauza *acesteia* peste acest loc pleșuv pe capul meu. Eu purtam această bucată de păr, să mă țină de răceală la gât în timpul acestei adunări.

Și el a venit la mine, el a zis, "M-am gândit că te cunosc, Billy."

Am zis, "Da." Am zis, "Cine ești tu?"

A zis, "Eu sunt John Warman."

Am zis, "Cum este Zip?"

El a zis, "Billy, el a murit." Ah!

¹⁵⁸ Eu am venit jos prin tribunal; am mers jos să-mi plătesc taxele. Venind în jos prin tribunal, și o doamnă a strigat la mine, și a zis, "Ai știut că John s-a dus?" Sau, ceva nume. Acesta s-ar putea să nu fi fost John; Ed, sau ceva. Și am zis... Eu nu am cunoscut femeia. M-am simțit stânjenit. Și am ajuns să aflu, că nu știam cine era ea.

Ea a zis, "Îți amintești într-o noapte întunecoasă când râul era sus peste maluri aici afară, iar casele au fost spălate, acolo pe Chestnut street, și tu ți-ai riscat viața să mergi într-un loc să scoți o femeie și câțiva copii mici afară?"

Am zis, "Tu ești aceea?"

¹⁵⁹ Ea a zis, "Eu-eu sunt doamna." Ea a început să strige pentru bebelușul ei; voi știți povestea mea. Ea a zis, "Acela care l-am numit 'bebelușul meu,' este căsătorit și are o familie." Vedeți? Și aici este ea, bătrână și căruntă; și aici sunt și eu, la fel.

¹⁶⁰ Unul câte unul, cartotecile noastre merg afară din raft, așa cum a fost. Și noi avem adunări, și eu pierd pe *acesta*, pierd pe *acela*. Noi toți trebuie să fim lipsă, într-una din aceste zile.

Dar, frate, soră, există un Loc de adunare. Să fim siguri acum că suntem în ordine. Vreți voi? Să nu lăsați toată înțelegerea noastră despre Dumnezeu, și așa mai departe, să meargă în zadar. Să credem.

¹⁶¹ Tată, ei sunt în mâinile Tale. Eu sunt în mâinile Tale, Doamne. Noi suntem numai aici în dedicare acum, înainte de adunarea care vine începând de mâine seară. Vrei Tu să ne ajuți, Doamne? Fie ca a noastră-fie ca a noastră conversație să fie constant asupra Ta! Fie ca inimile și gândurile noastre să stea asupra Ta, și Tu ai zis că Tu ne vei păstra în pace perfectă. Este de asemenea scris în Biblie, "Nu te bizui pe propria ta înțelegere." O Dumnezeule, noi nu vrem înțelegerile noastre; noi vrem înțelegerile Tale. Dă-ni-le nouă, O Dumnezeule. Și fie ca trezirea să vină înlăuntrul sufletelor noastre până când acest grup de oameni să fie doar o inimă și un acord. Acordă aceasta, Tată. Acordă aceste lucruri, în timp ce ne rugăm în Numele lui Isus Cristos.

Până când sufletul meu răpit va găsi

Odihnă dincolo de râu.

În Cruce, în cruce,

Să fie a mea glo-... (să vă ridicați mâinile) ... veșnic;

Până când sufletul meu răpit va găsi

Odihnă dincolo de râu.

Isuse, ține-mă în cruce,

Acolo este un izvor scump,

Gratuit la... (da, Doamne, gratuit) ... pârau vindecător,

Curge din izvorul Calvarului.

În cruce, în cruce,

Să-mi fie veșnic slava;

Până când sufletul meu răpit va găsi

Odihnă dincolo de râu.

¹⁶² [Fratele Branham începe să fredoneze *Lângă Cruce – Ed.*] O Dumnezeule! Dacă este cineva dintre voi care simte că ați vrea să veniți sus și să îngenuncheați jos în jurul altarului, dacă doar v-ar place să veniți, ziceți, "Eu nu sunt unde ar trebui să fiu, Doamne. Eu-eu vreau să fac o reconsacrare. Eu vreau să o fac în seara aceasta, Doamne." Tu ești bine venit să vii. Noi vom fi aici să ne rugăm cu voi. [Fratele Branham continuă să fredoneze *Aproape de Cruce.*]

În Cruce, în cruce,

Oh, să-mi fie veșnic slava;

Până când sufletul meu răpit va găsi

Odihnă dincolo de râu.

Isuse, ține-mă lângă cruce,

Acolo-i un izvor scump,

Gratuit pentru toți, un pârau vindecător,

Curge din muntele Calvarului.

În Cruce, în cruce,

Să-mi fie veșnic slava;

Până când sufletul meu răpit va găsi

Odihnă dincolo de râu.

¹⁶³ Să ne rugăm doar, fiecare în felul vostru acum. Doar-doar uitați timpul. Să ne aplecăm doar capetele în Prezența

Lui. Această doamnă mică de aici, strigă, "Eu Te iubesc, Isuse!" Îți amintești când ai fost salvată, cu mulți ani în urmă, îți amintești cât de dulce a fost aceea pentru tine? El este tot atât de dulce în seara aceasta. Să ne rugăm, fiecare în felul vostru propriu acum. Doar să-doar să ne consacram toți lui Dumnezeu, doar să ne dedicăm către Domnul.

¹⁶⁴ Scumpe Doamne Isuse... [Porțiune goală pe bandă – Ed.]

Fluviul la tot confortul meu,
Mai mult decât viața pentru mine,
Pe cine am eu pe pământ afară de Tine?
Sau pe cine în Cer decât pe Tine?

Scumpe Dumnezeule, ne rugăm acum ca mila și harul Tău să fie trimise peste toți și fiecare din noi, Doamne. Noi suntem aici în jurul altarului. Mulți nu au putut veni sus; Tu să-i întâlnești la scaunele lor. Orice oferim noi, Doamne, Tu vrei să primești. Dacă noi Îți oferim doar timpul nostru, Tu îl vei primi; talentul, Tu îl vei primi. Dar, Doamne Dumnezeule, în seara aceasta noi mergem dincolo de aceea, noi oferim tot ce suntem. Tot ce sunt eu, tot ce mă aștept să fiu cândva, totul este în Tine, Doamne. Ne rugăm ca Tu să iei aceasta, rugăciunile noastre, în inima Ta, Doamne, și dă-ne din marea adâncime a Duhului Sfânt, ca viețile noastre să fie schimbate. Căci, noi vedem că suntem aproape de sfârșit acum. Nu mai poate fi prea mult. Și așa cum vedem pe cei dragi ai noștri căzând, zi de zi, tânăr și bătrân, noi știm căci curând aceasta trebuie să bată la ușa noastră. Și în seara aceasta, Doamne, în timp ce suntem în mintea noastră întregă, șezând aici, sau îngenunchind aici, stând aici, în oricare poziție suntem, primește-ne, Doamne Dumnezeule.

¹⁶⁵ Ia-mă, Doamne. Eu nu sunt nimic, dar orice sunt eu, Doamne, dacă Tu poți să scoți vreun folos din mine, eu mă dedic Ție.

¹⁶⁶ Mă rog, dragă Dumnezeule, pentru fiecare din aceștia. Acești oameni dragi despre care am stat și am plâns acolo în munți în Arizona, și iată-i aici îngenunchiați în jurul altarului cu noi în seara aceasta, rugându-ne, consacrandu-ne viețile. Noi Te iubim, Tată, mai mult decât viețile noastre. Noi Te iubim mai mult decât familiile noastre. Noi Te iubim mai mult decât soția, copiii, tatăl, mama, sora, fratele, soțul, soția. Noi Te iubim, Doamne Isuse. Fă aceea așa de reală în inimile noastre, Doamne. Toarnă înăuntru uleiul bucuriei, în această săptămână, Doamne, în sufletele noastre. Dă-ne o baie, o spălare a Cuvântului, prin apa Cuvântului, împărțindu-ne Adevărul.

¹⁶⁷ Mulți de aici în seara aceasta, Doamne, și care vor fi aici, care sunt confuzi asupra acestor subiecte care sunt vitale. O Dumnezeule, deschide izvorul acela în casa lui Dumnezeu, care-care este pentru curățirea noastră. Mă rog, Dumnezeule, ca Tu să ne speli și să ne curățești în Sângele Tău, și să ne faci creaturi noi. Și dă-ne har și tărie, să rodim Cuvântul Adevărului în descoperirea Lui Divină a Ființei lui Isus Cristos.

Fie ca El să apară înaintea noastră, Doamne. Fie ca El să vină și să vindece bolile noastre, să ierte păcatele noastre, să sature inimile noastre flămânde cu vești bune de mare bucurie, Evanghelia manifestată în viețile noastre.

Binecuvântează pe fiecare păstor, fiecare lider de cântări, fiecare învățător de școală duminicală. Binecuvântează-ne pe toți, împreună, Doamne, căci într-adevăr noi Te iubim. Și acum noi suntem ai Tăi, Doamne, în această dedicație. În Numele lui Isus Cristos, folosește-ne acum după voia Ta Proprie.

Credința Mea privește sus la Tine,
Tu Miel al Calvarului,
O Salvator Divin;
Acum ascultă-mă în timp ce mă rog,
Ia-mi tot păcatul la o parte,
O lasă-mă din această zi
Să fiu total al Tău!

Vă place asta? Să cântăm din nou.

În timp ce calc prin labirintul întunecat al vieții,
Și neazul în juru-mi se răspândește,
Oh, fii Tu Călăuza mea;
Transformă întunericul în zi,
Șterge lacrimile întristării,
Nici să nu mă lași să rătăcesc vreodată
De lângă Tine.

Vă face aceea să vă simțiți bine? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] La câți vă place să cântați cântările acelea vechi? ["Amin."] Eu doar le iubesc. Voi nu?

Oh, noi mărșăluim spre Sion,
Frumos, frumos Sion;
Noi mărșăluim în sus spre Sion,
Acea frumoasă Cetate a lui Dumnezeu.
Oh, noi mărșăluim spre Sion,

Oh, frumos, frumos Sion;
Noi mărșăluim în sus spre Sion,
Acea frumoasă Cetate a lui Dumnezeu.

Veniți, noi care iubim pe Domnul,
Și bucuriile noastre să fie cunoscute,
Uniți-vă-n cântare cu dulce acord,
Uniți-vă-n cântare cu dulce acord,
Și așa să înconjurăm Tronul,
Și așa să înconjurăm...

Acum, să ne ridicăm așa cum o cântăm. Dați mâinile unul cu altul.

Mărșăluind spre Sion,

Te binecuvântează, soră! Te binecuvântează, soră! Te binecuvântează, frate! Te binecuvântează, soră. [Fratele Branham continuă să salute oamenii – Ed.]

Acea frumoasă Cetate a lui Dumnezeu.

Să ne ridicăm mâinile sus acum spre Dumnezeu.

Oh, noi mărșăluim spre Sion,
Frumos, frumos Sion;
Noi mărșăluim în sus spre Sion,
Acea frumoasă Cetate a lui Dumnezeu.

Oh, noi mărșăluim spre Sion,
Oh, frumos, frumos Sion;
Noi mărșăluim în sus spre Sion,
Acea frumoasă Cetate a lui Dumnezeu.

Nu vă face aceea să vă simțiți minunat? [Adunarea se bucură – Ed.] Doamne, Doamne! Oh, să ne ridicăm doar mâinile și doar să-L lăudăm în felul nostru.

¹⁶⁸ Doamne Isuse, Tu Trandafirul din Șaran, Crinul din Vale, Luceafărul Strălucitor de Dimineață, cel mai Frumos din zece mii pentru sufletul meu. Tu ești Râul la toată mângâierea mea, mai mult decât viața pentru mine! Cât Te iubim noi! Ascultăne, O Doamne. Cum Îți mulțumim noi! Oh! [Porțiune goală pe bandă – Ed.] Cum Te lăudăm noi! Binecuvântează-i pe aceștia, scumpul nostru Domn și Salvator! Acordă aceste lucruri, Doamne. Acordă aceasta. [Fratele Branham și adunarea continuă să se roage și să laude pe Dumnezeu.]

Lângă cruce,
Să-mi fie veșnic slava;
Până când sufletul meu răpit va găsi
Odihnă dincolo de râu.

¹⁶⁹ Într-un fel, sau altul, eu doar simt că mergem... Există ceva care stă chiar înaintea noastră. Acum, doar amintiți-vă, eu cred că eu profetesc. Mare bucurie stă înaintea. Cred aceasta. Asta-i adevărat. Multe inimi întristate vor fi făcute... Mari taine vor fi făcute clar, iar oamenii care sunt triști vor fi schimbați în bucurie. [Adunarea se bucură – Ed.]

Lângă cruce, în cruce,
Să-mi fie veșnic slava;
Până când sufletul meu răpit va găsi
Odihnă dincolo de râu.

¹⁷⁰ Așa ca Ioan din vechime, când el a ajuns prea bătrân să predice, el doar ședea și striga, îmi spun ei, cu toată tăria lui, "Copilașilor, iubiți-vă unii pe alții!" Iubiți-vă unii pe alții! Nu lăsați nimic să vină printre voi, înțelegeți. Țineți tot, totul departe de la... Da, nu contează ce este, faceți față la aceasta. Noi suntem pe drumul spre Ninive. Vedeti? Nu mergeți pe acea corabie veche spre Tars, aceea vă duce afară din companie. Să mergem drept în sus pe cursul binecuvântărilor lui Dumnezeu. Eu cred că noi o vom avea. Eu cred pe Tatăl nostru.

¹⁷¹ Te simți mai bine acum, soră? Asta-i bine. Acela-i felul cum îmi place să văd copiii născuți, care vin până la capăt. [Sora continuă să se roage și să se bucure – Ed.]

Eu pot doar să mă gândesc cu ani în urmă, chiar pe aceste terenuri, cum multe mii au fost născuți chiar în Împărăția lui Dumnezeu, chiar pe acest teren. Cât de puțin am știut noi, când stăteam aici cu optzeci de cenți în buzunarul nostru, cu care să zidim biserica! Oh, El a zis, "Eu Domnul am plantat-o; Eu o voi uda zi și noapte." Și El a făcut-o. El a făcut-o.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Acum când noi ne aplecăm capetele...

¹⁷² Acum, mâine seară, amintiți-vă, serviciile vor fi ținute sus la auditoriul școlii aici. Și dacă... Noi vom avea pe cineva postat aici acum, să arate oamenilor cum să ajungă acolo, căci din cei noi vor veni înăuntru.

¹⁷³ Voi Îl iubiți, ziceți, "Amin." [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Oh, nu este El minunat? ["Amin."]

¹⁷⁴ Eu stăteam aici jos pe mal, și am cântat acea cântare veche:

Pe malurile furtunoase ale Iordanului stau,

Gândiți-vă, aceea a fost cu treizeci de ani în urmă, treizeci și trei, treizeci și trei de ani în urmă.

Și arunc un ochi doritor,

Spre țara frumoasă și fericită a Canaanului,

Unde stau posesiunile mele.

Și mulți care i-am botezat, în seara aceea, sunt acolo acum. Când, ei au stat acolo și au fost martori când Steaua de Dimineață a venit jos din ceruri, învârtindu-se în jur în felul acesta, a zis, "Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înainte să aducă, să premergă prima venire a lui Cristos, Mesajul tău va premerge a doua Venire." Cum putea fi aceasta gândită? Dar, toate Cuvintele lui Dumnezeu sunt adevărate, toate Cuvintele lui Dumnezeu. Noi trăim în Prezența marelui Rege. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

¹⁷⁵ În timp ce ne aplecăm capetele, eu voi cere Fratelui Neville, pastorul nostru scump, să vină aici și să ne elibereze în rugăciune. Dumnezeu să te binecuvânteze, Frate Neville.